

CATALANS!
adquiriu un
JORDI ET
Val 3 ptes.
Novetat de
OLIVIA DE
BESES
9, Tapineria, 6
(Via Laietana)

LA PUBLICITAT

ANY LIII.—NUM. 17.730.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIVENDRES, 5 DE JUNY DE 1931

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 i 12. — TELEFON 19400

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 689, 1.ª — TELEFON 11400

Gorres i Sabatilles de Beny
Salvades FLOTA
"PIRAUCHOS"
El millor esport de mar
CAUTXÚ CATALA
CORTS CATALANES, 615
SOLERA: Passatge de Gràcia, 127 - Ronda Sant Pere, 12

L'encarnació de la unitat catalana

Dimarts vinent es reunirà per primera vegada la Diputació de la Generalitat; amb aquesta solemnitat entrarà en funcions l'organisme polític superior de Catalunya. Aquest primer acte és com l'encarnació de la unitat espiritual catalana en el cos que farà sensible la seva presència en totes les vicissituds de la nostra vida pública. La nostra unitat essencial deixarà d'ésser una abstracció; ja tenim cos.

Aquesta encarnació, que ve nimbada amb les resplendors de la victòria, crea un nou ordre de responsabilitats a la persona moral en la qual s'opera. I la primera i més excelsa responsabilitat que haurà d'atendre serà la de confeccionar l'Estatut de la llibertat de Catalunya. L'Estatut serà l'obra més transcendental d'aquest organisme; de les seves inspiracions depèn que el poble de Catalunya vinculi amb reverència els noms il·lustres dels representants populars que emprenen aquesta tasca, a les hores més emocionants de la nostra història moderna. Mai no s'havia presentat cap avinentesa tan propícia als nostres ideals; mai tampoc l'assistència del poble havia estat ni tan unànime ni tan entusiasta com ara.

Som molts els que estavem profundament convençuts que solament la instauració d'una República democràtica espanyola podria obrir-nos un camí transitable per arribar a les realitats que avui gairebé ja toquem amb la mà; per això hem fet tot el que hem fet, i no ens dol ni ens dolrà mai, perquè esperàvem que de la llibertat que volíem per a tot Espanya, Catalunya n'hauria la part que li pertoca de natural. Crèiem, i creiem igualment avui, que només en la República podíem trobar la comprensió que necessitàvem, i no ens havem equivocat. Les declaracions del president del Govern Provisional de la República, recalcant que el Pacte de Sant Sebastià seria totalment complet, falguen les nostres legítimes esperances; ni ell ni cap altre polític responsable en aquest moment, poden privar d'esblaiar amb reticències ni reserves dilatoris la solució del plet de Catalunya. L'Estat espanyol prendrà la forma que el temps dirà; sigui la que sigui, però Catalunya no podrà quedar defraudada. Qui gosaria plantar cara a la nostra realitat indefugible? Quin polític tindria cor per llançar un poble que avui tremola d'optimisme a una desesperació perillosa? Qui paralaritzaria la vitalitat generosa d'uns patriotes que frisen per estrènyer en una abraçada fraternal uns pobles que estan en

trànsit d'una renaixença venturosa?

No; ni ençà ni enllà de la nostra terra no és possible posar tergo a les nostres justes ambicions. Es en va que algú imaginari que ha superat el desfici catalanista; si us plau per força haurà de transigir amb aquesta ànima immortal que ens ha donat alè per arribar on som a través d'hores i dies amarguissims. Qui desprecia aquesta força, la més pura de les que avui actuen en el cor de Catalunya, seria despreciant la nostra vida pública. En aquesta hora suprema totes les energies han de convergir al mateix punt. Déiem temps enrera que els no catalans residents a Catalunya, en venir el gran instant que es prepara haurien d'ésser absorbits si no volien convertir-se en enemics. Aquella hora decisiva que presentem, ja és un fet; tal com auguràvem, en tot l'àmbit de la catalanitat no s'alça una veu hostil. Podria produir-se entre nosaltres una extremitat de malhumor, per ventura? Tots els republicans hem treballat per la República; ara són tots els catalans que han de col·laborar moralment, si no materialment, a l'Estatut de les nostres llibertats. Seria una insensatesa inconcebible si en aquest moment algú oblidava el seu deure de patriota obsessat per cap decepció personalista; el nostre imperatiu de catalans ens obliga a esperar confiants en el liberalisme i l'energia patriòtica dels homes que, com encarnació de la nostra unitat espiritual, formularan els nostres drets de poble lliure sota l'autoritat provident, i el prestigi sentimental del president popular de la catalanitat esperancada.

CARLES CAPDEVILA

Una informació alarmista?

El "Times" parla de manegs monàrquico-comunistes al Marroc, que poden fer perillar la tranquil·litat d'aquella zona

Londres, 4. — Una informació del "Times", que cal acollir amb reserves, diu que la situació a la zona espanyola del Marroc torna a ésser una mica inquietant. Segons la dita informació, un notable anomenat Ben Aziba de Tazud, intenta renovar les gestes d'Abd-el-Krim, aixecant la població indígena contra Espanya, amb l'ajut de monàrquics i comunistes. Aquests darrers han proporcionat armes i diners. Aquests mateixos elements han realitzat una acció desmoralitzadora a la legió estrangera espanyola.

La mateixa informació diu que els francesos han pres precaucions a la seva frontera. — Fabra.

El "Times" parla de manegs monàrquico-comunistes al Marroc, que poden fer perillar la tranquil·litat d'aquella zona

Londres, 4. — Una informació del "Times", que cal acollir amb reserves, diu que la situació a la zona espanyola del Marroc torna a ésser una mica inquietant. Segons la dita informació, un notable anomenat Ben Aziba de Tazud, intenta renovar les gestes d'Abd-el-Krim, aixecant la població indígena contra Espanya, amb l'ajut de monàrquics i comunistes. Aquests darrers han proporcionat armes i diners. Aquests mateixos elements han realitzat una acció desmoralitzadora a la legió estrangera espanyola.

La mateixa informació diu que els francesos han pres precaucions a la seva frontera. — Fabra.

El "Times" parla de manegs monàrquico-comunistes al Marroc, que poden fer perillar la tranquil·litat d'aquella zona

Londres, 4. — Una informació del "Times", que cal acollir amb reserves, diu que la situació a la zona espanyola del Marroc torna a ésser una mica inquietant. Segons la dita informació, un notable anomenat Ben Aziba de Tazud, intenta renovar les gestes d'Abd-el-Krim, aixecant la població indígena contra Espanya, amb l'ajut de monàrquics i comunistes. Aquests darrers han proporcionat armes i diners. Aquests mateixos elements han realitzat una acció desmoralitzadora a la legió estrangera espanyola.

La mateixa informació diu que els francesos han pres precaucions a la seva frontera. — Fabra.

El "Times" parla de manegs monàrquico-comunistes al Marroc, que poden fer perillar la tranquil·litat d'aquella zona

Londres, 4. — Una informació del "Times", que cal acollir amb reserves, diu que la situació a la zona espanyola del Marroc torna a ésser una mica inquietant. Segons la dita informació, un notable anomenat Ben Aziba de Tazud, intenta renovar les gestes d'Abd-el-Krim, aixecant la població indígena contra Espanya, amb l'ajut de monàrquics i comunistes. Aquests darrers han proporcionat armes i diners. Aquests mateixos elements han realitzat una acció desmoralitzadora a la legió estrangera espanyola.

La mateixa informació diu que els francesos han pres precaucions a la seva frontera. — Fabra.

El "Times" parla de manegs monàrquico-comunistes al Marroc, que poden fer perillar la tranquil·litat d'aquella zona

Londres, 4. — Una informació del "Times", que cal acollir amb reserves, diu que la situació a la zona espanyola del Marroc torna a ésser una mica inquietant. Segons la dita informació, un notable anomenat Ben Aziba de Tazud, intenta renovar les gestes d'Abd-el-Krim, aixecant la població indígena contra Espanya, amb l'ajut de monàrquics i comunistes. Aquests darrers han proporcionat armes i diners. Aquests mateixos elements han realitzat una acció desmoralitzadora a la legió estrangera espanyola.

La mateixa informació diu que els francesos han pres precaucions a la seva frontera. — Fabra.

El "Times" parla de manegs monàrquico-comunistes al Marroc, que poden fer perillar la tranquil·litat d'aquella zona

Londres, 4. — Una informació del "Times", que cal acollir amb reserves, diu que la situació a la zona espanyola del Marroc torna a ésser una mica inquietant. Segons la dita informació, un notable anomenat Ben Aziba de Tazud, intenta renovar les gestes d'Abd-el-Krim, aixecant la població indígena contra Espanya, amb l'ajut de monàrquics i comunistes. Aquests darrers han proporcionat armes i diners. Aquests mateixos elements han realitzat una acció desmoralitzadora a la legió estrangera espanyola.

La mateixa informació diu que els francesos han pres precaucions a la seva frontera. — Fabra.

El "Times" parla de manegs monàrquico-comunistes al Marroc, que poden fer perillar la tranquil·litat d'aquella zona

Londres, 4. — Una informació del "Times", que cal acollir amb reserves, diu que la situació a la zona espanyola del Marroc torna a ésser una mica inquietant. Segons la dita informació, un notable anomenat Ben Aziba de Tazud, intenta renovar les gestes d'Abd-el-Krim, aixecant la població indígena contra Espanya, amb l'ajut de monàrquics i comunistes. Aquests darrers han proporcionat armes i diners. Aquests mateixos elements han realitzat una acció desmoralitzadora a la legió estrangera espanyola.

FULL DE DIETARI

POC I MASSA

Es de doldre que les coses d'aquest món vagin a rauxes i no repartides per un seny ordenat i graciós. Ara, en pocs mesos, els ciutadans votarem una pila de vegades. Però ens hem passat vuit anys sense emetre un sol sufragi. Unes vegades molt, altres vegades res.

I això ocorre perquè només en el ram del vot, la nostra melangia no seria gaire accentuada. Opinar sovint, bald ent hi hagi la molèstia de caminar fins al col·legi electoral i fer un lliur de la papereta al president de la taula, no és pas una feina que arrufi cap naturalista. Però hi ha en els altres rams de la vida pública o social excessos que no podem mirar amb la mateixa complaença. Que aquells que han passat vuit anys sense promoure cap conflicte, ara en promoguin un cada hora; que aquells que durant vuit anys no han pliat, ara xulin amb estridència; que aquells que durant vuit anys no han pogut entrar a Espanya i que ara que hi són dins s'afanyin a justificar amb atzagades de tot ordre (millor dit, de tot desordre) la poca falta que feien; són coses que van omplint, dia per dia, el sac de la paciència i que poden donar resultats que no s'esperen.

Veïem si tots aquests exaltats que diuen que treballen per una República esquerrana i per evitar la consolidació d'una República conservadora contribuïen més que ningú a allunyar-nos d'aquella i a acostar-nos a aquesta.

I el pitjor de tot fóra que entre ells o a sota d'ells, incitant-los o engatusant-los, no hi haguessin uns quants reaccionaris autèntics dels que coneixen la immensa candidesa d'un revolucionari de tipus mesiànic.

CARLES SOLDEVILA

A ROMANIA

Un violent incendi amenaça destruir la població de Molneshi

Bucarest, 4. — A Molneshi (Bacau), i a conseqüència d'una violenta embestida, un llamp ha caigut en un dipòsit d'essència d'una refinaria, el qual ocasionà una formidable explosió, seguida d'un gran incendi.

Les flames s'han propagat ràpidament per tota la regió vènia, amenaçant destruir la població. La gent, amb gran pànic, ha fugit d'aquells llocs. Hom creu que hi hauran hagut moltes víctimes, si bé és impossible fins ara comprovar-ho, perquè en ocórrer l'explosió hi havia molts obrers. — Fabra.

Es desmenteix que el "DO-X" hagi sofert un accident

Porte Prain, 4. — És inexacte que el dirigible alemany "DO-X" hagi estat víctima d'un accident.

El rumor que ha corregut afirmant-ho ha estat degut a un error d'una estació ràdio-telegràfica. — Fabra.

UN VIATGE AL POL DEL "GRAF ZEPPELIN"

El Dr. Eckener ha arribat a un acord amb l'aviació russa i el vol s'efectuarà durant la segona quinzena de juliol

Berlin, 4. — Segons el "Berliner Tageblatt", el Dr. Eckener ha arribat a un acord amb l'aviació russa, per a poder efectuar un vol amb el "Graf Zeppelin" sobre les regions polars del Nord.

El raid s'efectuarà a la segona quinzena de juliol. A bord del dirigible aniran homes de ciència russos, alemanys, suecs i nord-americans. — Fabra.

EL FEIXISME CONTRA L'ESGLÉSIA CATOLICA

La clerecia italiana no permetrà la violació del tractat de Letran

París, 4. — El "Journal" parla de la disputa entre la Santa Seu i el feixisme, i diu que causa tristesa escoltar les persones que aquesta dies han pogut parlar amb el Papa al Vaticà.

L'article ressalta la importància del Tractat de Letran, i diu que la clerecia italiana no permetrà la violació del Tractat.

L'article acaba dient que per ara segurament el Papa evitarà d'excusar a Mussolini i que es limitarà a publicar un "Libre Blanc" sobre la qüestió.

EL FEIXISME CONTRA L'ESGLÉSIA CATOLICA

La clerecia italiana no permetrà la violació del tractat de Letran

París, 4. — El "Journal" parla de la disputa entre la Santa Seu i el feixisme, i diu que causa tristesa escoltar les persones que aquesta dies han pogut parlar amb el Papa al Vaticà.

L'article ressalta la importància del Tractat de Letran, i diu que la clerecia italiana no permetrà la violació del Tractat.

COMENTARI

Dues actituds

En el fons d'algunes de les actituds preses davant el nostre problema s'endevina la següent convicció: el nacionalisme — diguem-ho així — no és més que un derivat de l'esperit liberal ibèric localitzat llargament a Catalunya. Mentre altres fraccions peninsulars romanien encara submergides en la indiferència, Catalunya sentia apèl·lencs liberals. Aquestes apèl·lencs li donaren personalitat. Per simple mimetisme (l'època ha estat anomenada època de les nacionalitats) aquestes apèl·lencs, fet i fet profundament espanyoles, es convertiren en nacionalisme i es desviaren així de llur destí veritable. Hi contribuï la desesma crònica del poble espanyol, que era, al capdavant, una forma de solidaritat amb els homes del poder. Això explica el separatisme: confonia l'Estat amb el país, i no creia en una possible renaixença espanyola.

Aquesta actitud, i per això és perillosa, abunda àdhuc a Catalunya. Conseqüència d'ella és la teoria de l'imperialisme cívic dels catalans. Catalunya, primera regió redimida d'Espanya, havia de llançar-se en una mena d'apostolat a redimir Espanya, a suscitar l'anomenada Espanya profunda. Qualsevol altra acció, sobretot la que es posava per fita dotar Catalunya d'una fina consciència nacional — la de "Catalunya endins", en un mot — era una acció suïcida.

En relació amb aquesta teoria hi ha la de l'Espanya diversa. Per als seus poladins, Catalunya (com Andalusia o Lleó) no és més que una regió geogràfica diferenciada, amb una economia típica però complementària de les altres, i que, encorbada per un centralisme absurd, ha seguit amb un ritme precipitat una trajectòria que les altres regions natu-

Als segons la primera d'aquestes teories és evident que, implantada a Espanya la República per una acció popular, o sigui, redimida Espanya, el problema català desapareix mecànicament en teoria. El temps i una lleugera descentralització administrativa el farien desaparèixer pràcticament, malgrat la inèrcia de certs moviments sentimentals i l'acció de dirigents poc lúcids, cristallitzats en errors que, si bé uns anys enrera eren perdonables, es convertirien en formes de trició al país. Segons la segona d'aquestes teories (altament recalcada, en part, en una confusió entre l'economia i els tics econòmics — que no són determinants d'aglutinació, sinó conseqüència de l'aglutinació), una federació intel·ligent hauria d'ésser el límit de totes les aspiracions catalanes.

Dues coses a remarcar. El lloc nul que tant en la una com en l'altra d'aquestes teories es concedeix a la nostra llengua i a la nostra cultura; els límits fixats a Catalunya. Aquestes insuficiències deriven de la mateixa agència de les teories. Una república liberal espanyola, i àdhuc una federació ibèrica només poden ésser ideals darrera d'una Catalunya espiritualment buida. Llengua i cultura són essències del nostre fet. I si bé ara Catalunya aspira amb unanimitat a una federació, no pot en el camp teòric renunciar a res. Ni els altres poden posar límits a les aspiracions nostres ni nosaltres podem hipotecar la voluntat de les promoció futures. — A. O.

A l'Ateneu de Madrid

LA CONFERENCIA DE CARLES SOLDEVILA

"Consentiu que els catalans siguem íntegrament catalans, que és la nostra única manera d'ésser profundament espanyols"

Madrid, 4. — Aquesta tarda ha continuat el cicle de conferències organitzades per la Casa de Catalunya a l'Ateneu.

Avui ha dissortat l'escriptor català Carles Soldevila sobre el tema "A cuestión de idioma".

Concentrant evocant una altra conferència que donà a Madrid amb ocasió de l'exposició del llibre català.

Diu que va a parlar avui amb un altre desbarbats que aleshores i afeix que si veies que alguna de les seves afirmacions no ha d'obtenir l'assenyament de l'auditori no per això deixaria de formular-lo, perquè li consta que qualsevol que sigui els desacords entre Madrid i Barcelona, avui existeix, amb solidesa no superada en cap període de la història, l'acord liberal.

S'ocupa de la falta de comprensió, tan comentada, sempre que es parla de Catalunya.

Creu que en cert aspecte no es tracta precisament de manca de comprensió sinó de manca d'informació però que en altres casos el que hi ha és un excés d'informació.

Describeix la sorpresa que experimenten freqüentment els castellans que arriben a Catalunya. No estan preparats per a trobar-se en un ambient lingüístic distint.

Efectivament, res en l'ensenyança que han rebut els ha preparat per a l'espectacle de la varietat hispànica i sorgeix la topada.

Aquesta topada se l'estalviaren Cervantes i els homes de la seva època, perquè portaven en els seus dinstres la prenoçió d'una Espanya poliforme.

Analitza les causes que han pertorbat la tasca unificadora de la península.

Assegura que la geografia d'Espanya no tan sols conserva la varietat sinó que l'exigeix.

La Dictadura portuguesa

El pretorianisme

Diguem-ho clarament: Portugal és avui un país conquerit pel seu propi exercit.

Com s'ha arribat a això? Molt senzill.

Aquella part de l'oficialitat que no estava d'acord amb aquest paper lamentable d'exploitador del país, país ha estat eliminada; la resta, reforçada per elements ultra-estòics i monàrquics, constitueix avui el bloc governatiu, la força bruta que és l'única recolzament de la dictadura lusitana.

El joc ha estat ben fàcil. Començà la dictadura essent un moviment republicà. Els integralistes i monàrquics deixaren fer els primers dies car els convenia que la topat inicial tingués una aparença republicana. Després eliminaren els oficials republicans.

Però, cal dir-ho, la dictadura no és tragué després d'això la màscara, sinó que continuà aparentant que era... molt republicana.

L'eliminació de l'oficialitat republicana, la purificació de l'exercit es féu en diverses etapes. Els més irreductibles anaren a parar a les presons o a l'òbitus més o menys insalubre. Els altres, hom s'acostentà amb treure'ls.

Un cop instal·lada així la dictadura pretoriana, ella mateixa decretà, és clar, que, sol, representava la legitimitat. Procedí després amb mesures dignes d'ella a l'eliminació dels desafectes. No obeïnt cap llei, no tenia per què respectar els drets adquirits legalment. (Recordem la frase del col·lega Primo: "Nosotros estamos por encima de la ley".)

Hom emprà tots els mitjans i encoratjà la delació — honorària i elegant arma de totes les dictadures. Així, per exemple, el ministre de la Guerra féu establir un padró de sospitosos pel juliol de 1928, i publicà sobre això la següent nota oficial:

"Per deliberació del govern, i per a acabar per sempre amb moviments revolucionaris que únicament desprestigen l'exercit i el poble portuguès, el senyor ministre de la Guerra ha determinat que els comandants de les unitats i establiments militars envien als respectius Comandaments dels Governos i Regions militars relacions d'oficials i sargents que prengueren part en el darrer moviment revolucionari, així com aquells que, per llur actitud, mereixin menys consideració a llurs legítims superiors. Aquestes relacions només es poden fonamentar en informacions de les autoritats militars o administratives."

Ambeduques vergonyosa disposició del coronel Moraes Sarment: quedava oberta la porta a totes les injustícies. La delació florí a l'exercit portuguès, i pobre l'oficial que merequés menys consideració (curiosus eufemisme!) als seus superiors...

Ja tenim, doncs, l'exercit reaccionari confortablement instal·lat al damunt dels pobres portuguesos, constituint una veritable força pretoriana. Després, l'exploitació del país resultà massa saborosa per a pensar en deixar-la. I, segons el costum, hom decretà que els únics bons patriotes eren els que recolzaven la Dictadura.

Un general insignificant i sense cap antecedent de prestigi, intel·ligència ni capacitat, Carmona, fou posat al cap de la Dictadura. Però cal no oblidar que ell no és dictador per ell mateix, ans bé que la força resideix en l'oficialitat — en aquells sovets de tinentes de què ens parlava el francès Guyonard en tornant al seu país horroritzat amb la visió del règim analfabet i estúpid que havia presenciat a Portugal...

El propi dictador ha hagut de fer-se eco de la veu del poble espanyol, que acusa els seus pretorians d'esclafar la nació. Escoltem-lo:

"Hom afirma que el país es troba sota la mà de ferro de l'exercit, ço que és rodonament fals" — confessa en una visita al camp d'aviació d'Amadora, prop de Lisboa, el 8 de maig darrer. Com veiem, les seves paraules són la negació d'una

cada per alguns, que el català no és més que un fenomen de la decadència d'Espanya, he de dir que cal veure'l més bé com a episodi d'un renaixement del primer renaixement espanyol; perquè en això la saba circula per igual per tot el bosc peninsular donant fruits castellans a Castella i fruits catalans a Catalunya.

Diu que serien culpables d'alta traïció si per turpitud de polítics, per recels de buròcrates o per covardies d'al·lucinat, no aprofitessin aquesta ocasió que ens brinda la República, de deixar resolt el problema estructural d'Espanya.

El conferenciant acaba amb aquesta frase:

"Amics de Castella: Consentim que els catalans siguem íntegrament catalans, que és la nostra única manera d'ésser profundament espanyols."

Carles Soldevila fou acollit amb una aferronada ovació per part d'un distingit auditori que escoltà molt atentament la seva interessant conferència.

Com a rèplica, davant la idea expo-

TOT D'APUJA

—Això és tot el que cal fer per aconseguir la nostra unitat.

—I la nostra unitat és el nostre poder.

REVISTA DE PREMSA

El sentit unitari de Castella

Hem act en editorial de El Norte de Castella, que potser resumirà l'opinió d'una gran part dels castellans. Castella, segons aquest punt de vista, no necessita cap estat d'autonomia perquè el pensament de Castella és unitari.

Diu "El Norte de Castella":

"El sentimiento regional. La Federación Castellana.—En las distintas ciudades de Castilla está preocupando en estos momentos la cuestión regionalista. ¿Cómo se constituirá el futuro Estado español? La República, ¿será federal o unitaria? Y si es federal, ¿qué grupos de regiones o nacionalidades habrán de formarse? Y dentro de estos grupos, ¿cuál ha de ser el que corresponda a la Federación castellana? He aquí un problema que no puede resolverse sino en virtud de un estudio muy detenido y de un conocimiento pleno de todos los factores que intervienen en él: el político, el social, el histórico, el económico...

Hay que confesar que en Valladolid no ha interesado tal tema. Narciso Alonso Cortés, desde estas columnas, con su autoridad y su castellanismo bien probado, fué el primero que lanzó el grito advirtiendo la urgencia de prevenirse. Después don Miscal Baños, en una conferencia en el Ateneo de Valladolid, insistió en la necesidad de que Castilla esté preparada el día en que se discuta el Estatuto catalán. La cuestión es difícil, pues aun en el supuesto de que el regionalismo castellano no sea un fenómeno natural, es lo cierto que ahora se ofrecen las posibilidades regionales como una obligación o como una necesidad ineludible. División arbitraria fué la división provincial, y, sin embargo, con el tiempo las provincias llegaron a tener una fisonomía propia. Así en la región andaluza observamos notables diferencias entre un sevillano, un granadino y un cordobés.

Ayer se concretó, al fin, en nuestra ciudad, en una reunión de fuerzas vivas convocadas por el presidente de la Diputación, el deseo de que, al menos, el problema se estudie, se redacte sobre él una ponencia, y previa la consulta de todos los interesados, Valladolid dialogue con las demás provincias castellanas hasta obtener el asentimiento necesario para constituir una Federación con la mejor armonía.

La cuestión no es sencilla, como no lo es improvisar una explosión sentimental. El hecho más evidente de Castilla es su sentido unitario. Por él realizó sus grandes conquistas, impuso su idioma y destacó su personalidad por el mundo.

En la meseta central apenas hay árboles de raíces profundas, y los hombres aparecen lo mismo, sin raíces, propicios siempre al exodo, a la aventura, a probar otras tierras y otras costumbres. En Castilla los horizontes son abiertos, las montañas lejanas y el mar más próximo el Atlántico, invitando constantemente a una emigración a tierras donde se habla también nuestro idioma. Estas circunstancias han amortiguado mucho en el castellano la aptitud de la nostalgia. Es como si el recuerdo de la tierra abandonada, más que melancolía le produjese dolor.

Cuando a un castellano alejado de su tierra se le pregunta de dónde es, no dice nunca su región, como el catalán, el gallego, el andaluz... Dice estrictamente su pueblo: "Soy de Villabragima". Significativa respuesta que reduce el sentimiento íntimo de la tierra a unos límites minúsculos, a lo más entrañable y cotidiano. Y es que en el pueblo más pequeño de Castilla hay una cosa que excluye todo sentimiento regionalista: horizonte. El aire y el aura que invita a todas las lejanías posibles.

Y si esto es en el aspecto sentimental, en el histórico no hay medio de hacer la historia de Castilla, porque la historia de Castilla es la historia de España.

El hecho catalán es indiscutible, y aunque con menor intensidad lo son también el vasco, el gallego, el andaluz... Castilla creando un hecho semejante no hace sino empequeñecer su recinto; poner, en realidad, puertas al campo. No hay medio de improvisar un sentimiento castellanista, como no es posible improvisar ninguna pasión.

Y, sin embargo, si las Cortes constituyentes se pronuncian por una República federal, ¿cuál será el porvenir

político y económico de Castilla? De Castilla, que ni siquiera podrá pedir que la consideren su idioma en las escuelas. No hay, pues, sino prevenirse y construir esta estelequia. Y claro está que Valladolid no debe inhibirse en tal pleito. Valladolid, que hace sus hombres y los gasta. Valladolid, que a nadie pregunta de dónde es, y aún estima más a los forasteros que a los naturales. Que se deja gobernar por forasteros; que piensa, sin duda, que no hay hombres, ni ideas, ni valores.

Y no se diga esto como censura, sino como una demostración evidente de sentido universal.

Pero conviene que los especialistas, los enterados, planteen la cuestión en sus términos justos, la discutan, la resuelvan. "El Norte de Castella", tribuna siempre atenta a todos los anhelos y aspiraciones de la ciudad y de la región, acogerá cuantas opiniones se le envíen para resolver este pleito que, si por el momento no nos interesa demasiado, puede en un día próximo traerlos el inconveniente de toda inhibición."

No hi haurà títols nobiliaris

Copiem de "El Socialista": "El Gobierno, que está empeñado en democratizar a España, ha dispuesto que en adelante no se concedan más títulos nobiliarios. El Gobierno de la República inicia así a aquellos otros Gobiernos nacidos de la revolución que, como en Alemania, creyeron llegado el momento de nivelar un poco las jerarquías sociales. Parece que la cosa no tiene importancia. Pero ese es el principio de una revolución moral. Acabar con los marqueses y con los duques, etc., es también, por contragolpe, acabar con los lacayos y con las libras y con tanto escudo como hay por ahí repartido. Un criado lo es menos en casa de un hombre muy rico que en la de un marqués que no tenga cuatro cuartos. Los títulos nobiliarios han creado siempre una especie de superpersonalidad, ante el cual temblaba la gente porque era marqués o duque u otra cosa por el estilo. El penúltimo vestigio de feudalismo eran aquí los títulos. El último, que también desaparecerá, es la tierra como instrumento de trabajo. En cuanto a un marqués le quiten los cotos de caza y le impidan exhibir su título cuando se trate de abrir puertas, no cabe duda de que se ha derrumbado una institución milenaria.

Claro que sin monarquía los títulos nobiliarios representan una ofensa para los republicanos de ideas. Con su carácter de resto monárquico, cualquier título es en la República un anacronismo. Pero, en realidad, los títulos nobiliarios desaparecen siempre con las monarquías. Después, la República, por decreto, les da el último golpe. Últimamente concedió el rey algunos títulos nobiliarios que tienen mucha gracia, y no decimos poca justicia por no hacer chistes. A Gabriel Maura le hizo duque de su apellido por halagarle. Al rey se le marchaba la gente, se quedaba sin partidarios, y creyó que repartiendo prebendas, como había venido haciendo desde que le coronaron, conservaría a su lado, sobre todo, a individuos que el monarca estimaba luminosos faros de la inteligencia. A Berenguer, en pago a sus servicios de Anual, le concedió el condado de Xauen.

Desde ahora en adelante, los títulos nobiliarios van a pintar muy poco o nada en España. Ya les han quitado el título, en la esfera oficial, a tantos condes, marqueses y duques como hay aquí. Ahora falta que les quiten las otras cosas. El caso es que se den cuenta perfecta de que España es una República."

La Santa Seu i el Feixisme

"El Debate" comenta la situació d'Itàlia en el seu editorial. És curiós que vulgui fer creure que no ha estat mai feixista el diari que ha estat l'òrgan del feixisme d'Espanya i, davant d'Itàlia, almenys ha estat filofeixista.

Diu "El Debate": "Llegan de Italia noticias tristísimas, no tanto para la Iglesia Católica—desde Nerón hasta el siglo XX la Sede Romana sabe de todas las amarguras y ha conocido todas las persecuciones—como para la misma

nación. Amazados por diversos periódicos fascistas, grupos de jóvenes, cuya composición no queremos analizar, han asaltado, saqueado y en muchos casos incendiado, centros católicos, instituciones de Prensa y de enseñanza y, según parece, algunas iglesias. Tomando pretexto de estos desórdenes, el ministerio del Interior ha disuelto a las juventudes y a los grupos universitarios católicos. Por su parte, la Santa Sede ha decidido retirar a su Legado Pontificio en las fiestas centenarias de San Antonio de Padua y se han suspendido las procesiones públicas. Por último, el Santo Padre ha creído necesario—caso insolito—reunir a todos los Cardenales para dárles cuenta de la grave situación por la que atraviesan en Italia las relaciones de la Iglesia y el Estado.

¿Qué causas han producido esta tirantez entre los dos Poderes, cuando hace poco más de dos años que se firmó el Tratado de Letrán? Una campaña del órgano de los Sindicatos, el "Lavoro Fascista" fué la primera señal de los incidentes. El periódico acusaba a la Junta Central de Acción Católica de "hacer política". Sostenía que monseñor Pizzardo y otros miembros de esa Junta habían atacado al Gobierno y habían de "apoderarse del Poder". Citaban en apoyo de su afirmación unas frases referentes a los sucesos de otros países, en las que monseñor Pizzardo lamentaba la falta de organización de las fuerzas católicas.

Salta a la vista que tales argumentos no pueden servir de base a acusaciones serias. No se puede decir—aun suponiendo que la referencia del "Lavoro Fascista" fuera exacta—que, por haber pronunciado sus directores esas frases, la Acción Católica italiana interviniera en política. Pero además se tergiversaron palabras y conceptos de tal modo que toda la campaña de Prensa parece inspirada en el deseo de arrastrar a los exaltados a la comisión de violencias para obtener—ya se ha conseguido—la clausura de centros y organismos de la Acción Católica italiana.

No podemos creer en una incompatibilidad de principios. Sería excesivo i deshonroso para el fascismo. Porque la Acción Católica es una institución concordada, admitida por el Tratado de Letrán y por el Concordato firmado simultáneamente. Luego el régimen no consideraba incompatibles al fascismo y a la Acción Católica. Pero si se trata de divergencias accidentales—y así lo creemos—la actitud del Gobierno italiano no tiene excusa, ntregar a la turba la sanción de unas opiniones que ni siquiera sabe si son ciertas, no puede ser admitido por quien ha hecho un lema de las palabras autoridad y jerarquía. Si existe delito, castiguelo los Tribunales. Si pueden aparecer imprudentes u ofensivas algunas palabras, reclámanse ante quien ostenta la representación suprema de la Acción Católica. ¿No está reconocida esa institución por un Tratado internacional? ¿Y no sabe perfectamente el Gobierno italiano que la Iglesia sólo desea colaborar con los regímenes, que acepta incluso meras indicaciones del Poder constituido cuando éstos no atacan a la esencia misma de su constitución?

Proceder por la violencia, interpretar unilateral y arbitrariamente el Concordato, da origen a sospechas que nunca hemos querido admitir. Lo decimos lealmente. La actitud de los fascistas italianos, en los momentos actuales, sólo se explica por un nerviosismo injustificado. Los Tratados anteriores nos hacen creer que el fascismo "totalitario" en política sabía distinguir las fronteras de lo espiritual. ¿No es así? Nadie tendrá que lamentarlo tanto como Italia misma.

No somos sospechosos de parcialidad antifascista. Hemos examinado siempre los actos del Gobierno de Mussolini con un criterio de justicia y con plena serenidad. Ni hemos escatimado las alabanzas, ni hemos callado las censuras. Como nosotros, en actitud parecida hay en el mundo una masa difusa de opinión. Pero los enemigos del fascismo son infinitamente más activos y numerosos. No sabemos si hay interés en aumentarlos. Creemos que no y que las negociaciones entabladas con la Santa Sede acabarán satisfactoriamente.

Entretanto, queremos dejar escrita nuestra protesta por los hechos sucedidos en Italia y repetir nuestra adhesión ferviente e incondicional a la Santa Sede. Ahora más que nunca, en los momentos dolorosos de la persecución, nos unimos en el pensamiento y en la plegaria con el Vicario de Cristo para la defensa de la más sagrada de las libertades que el hombre posee."

Cosos d'Espanya

Sota aquest títol el diari "La Populaire", de París, publica el següent text:

"Don Alfonso, com li deien sempre a Madrid, fins en els temps en que els cortians li deien "el primer cavaller del mundo", pel seu poble, malgrat del famós ceremonial de la cort espanyola no era altra cosa sinó el gran esportista de posats democràtics. I si amb el temps s'ha convertit en l'home més impopular d'Espanya, ningú no pot negar que ha encoratjat eficaçment l'hipisme.

I heu-vos aquí que fins se li vol prendre aquesta glòria, com ho demostra la història següent, que ja corria en temps de la reialesa i que el

periodista Rafael Pirars havia publicat en aquella època en un diari de Madrid amb pseudònim d'Alalber. Don Alfonso, però, ordenà confiscar el periòdic i Alalber fou condemnat a una pena severa.

Darrerament el diari madrileny "La Libertad" ha posat damunt de la taula aquesta història, l'autenticitat de la qual és certificada avui per tots els que coneixen la vida interior del Palau.

Un dia Don Alfonso s'adreçà al seu amic el senyor Marquet, per tal d'intensificar les curses hipiques de Lasarte, estació de bany de mar prop de Sant Sebastià, que estaven molt abandonades amb tot i que sovint s'hi veien els colors de les quadres reials.

El senyor Marquet era belga, antic mossos de caça, i havia arribat fins a fer-se amic del rei, passant per les sales de joc de Sant Sebastià i de Madrid, on havia amassat una fortuna considerable com a concessionari dels jocs.

Content de poder satisfer una petició del seu rei amic, creà per a Lasarte el "Gran Premi d'Espanya", de mig milió de pessetes. Aquest premi atorgat a Lasarte no solament les quadres internacionals més importants sinó també una multitud enorme d'espectadors.

El rei prenia part a les curses amb el seu cavall vell "Rubau", considerat com el darrer dels outsiders. El rei no el feia córrer sota els seus colors, sinó sota els del seu amic el duc de Toledo.

Quina sorpresa! "Rubau" guanyà el Gran Premi d'Espanya. El món del turf restà esbaltit, els experts creien immediatament que tot havia estat una enganyifa.

De seguida, però, tots aquests rumors cessaren, no per falta de fonament, sinó al contrari; però la veritat era totalment coneguda. Se sabia que el senyor Marquet havia iniciat el Gran Premi a benefici de Don Alfonso i que de bon principi ja estava acordat que el guanyador havia d'ésser el seu cavall "Rubau".

No hi hagué cap protesta contra el resultat estrany d'aquella cursa, i no solament el duc de Toledo en companyia del seu rei pogué embutxacar tranquil·lament el mig milió de pessetes, mal guanyat, sinó que cobraren igualment el resultat de les apostes fetes a favor del cavall guanyador.

Don Alfonso, a qui tothom tenia per un home d'afers de primer ordre, ho demostrà una vegada més amb aquella brillant combinació."

Els partits catalans i les eleccions

Un redactor de "La Noche" reproduceix en aquest diari la següent conversa sostinguda amb el diputat de la Generalitat senyor Martí Esteve, personalitat rellevant del Partit Catalista Republicà:

"Hemos querido entrevistarnos con el Sr. Martí Esteve, cuyo ascendiente dentro del Partido Catalanista Republicano, de la Directiva del cual forma parte, es bien conocido. Hombre de gran comprensión, sabe poner en su visión del momento político una objetividad que no nublan los intereses del partido. Se ha prestado, anablemente, a nuestro interrogatorio, y he aquí algunas de sus respuestas más interesantes:

—¿Cuál será la actitud de los partidos catalanes ante las elecciones próximas?

—Lo ideal sería una solidaridad republicana —de republicanos anteriores al 14 de abril— y, tal vez, mirando especialmente a Cataluña, la coalición debería ser más de personalidades que de partidos. Hay que llegar, en cuanto sea posible, a una tregua en la lucha partidista, depouendo toda bandera, para tener en cuenta los intereses colectivos que han de ser el guía de la actuación política inmediata.

—Y esa solidaridad ¿no excluye ningún matiz político ni ideológico?

—En realidad no puede concretarse nada sobre la coalición, ya que hay un partido —la Lliga— que, a pesar de coincidir con nuestro ideario catalanista, colabora en diversas ocasiones con la monarquía. Si en esta coalición llegasen a encontrarse figuras de la Lliga, no sería coalición de partidos, sino candidatura de personalidades.

—¿Y de la actuación del Gobierno de la Generalidad?

—Se ha encontrado el Gobierno de la Generalidad de Cataluña con tantas dificultades, que hasta el presente no ha podido hacer otra cosa que resolver las más urgentes. Creo, por otra parte, que el Gobierno de la Generalidad, por encima del valor técnico y político de los hombres que lo componen, tiene y tendrá sobre cualquier otro que pudiera formarse, la autoridad y el prestigio popular de la figura casi mística de Macià.

"En cuanto al Gobierno de Madrid, bastará con que diga que, a mi juicio, es el de más valia y prestigio que ha tenido España desde la restauración.

—¿Qué contenido social prevé usted para la República Española?

—Francamente democrática y de tendencia socializante. Ha de resolver, ante todo, el problema de la tierra, suprimir los jornales de miseria y las jornadas agotadoras, incrementar, en consecuencia, el poder de consumo de las clases proletarias.

—¿Y del Estatuto?

—Es pronto para hablar de él. Pero, desde luego, en líneas generales, debe ser una sencilla delimitación de funciones. Y, naturalmente, será de una gran liberalidad y amplitud."

SUBSCRIVU-VOS A

LA PUBLICITAT

Informació política

Oficines d'Acció Catalana Republicana de Barcelona (P. C. R.) - Corts, 589)

ALS CIUTADANS NOVAMENT INCLOSOS AL CENS ELECTORAL

QAL PROVEIR-SE DE LA FITXA PER PODER VOTAR. — Les Oficines d'Estatística tenen ja a punt per a ésser lliurades als nous electors que no les obtingueren els dies 9 i 10 de maig, les fitxes provatòries de llur inscripció al cens, sense les quals no els seria possible de votar en les eleccions properes. Aquesta electors que no se'n proveïren directament en les meses de les seccions constituïdes els dies 9 i 10 de maig, el acudirán a les Oficines de la Plaça de Catalunya per tal d'obtenir els documents necessaris per a fer-se incloure i per causes diverses no els recolliren a temps, han estat inclosos d'ofici per la Junta del Cens i, per tant, podran recollir ara llur fitxa en les condicions que fixaran els organismes oficials.

LES INCLUSIONS TRAMITADES PELS SECRETARIATS DELS PARTITS POLITICS. — A partir de la setmana entrant, les Secretaries dels partits polítics que han tramitat inclusions al Cens electoral procediran a lliurar als electors les fitxes corresponents sense les quals no podrien votar.

Unes dues mil fitxes, però, seran trameses aquesta setmana directament al domicili dels electors per les Oficines d'Estatística. Són les que corresponen als electors la inscripció dels quals ha estat obtinguda per diverses Secretaries polítiques, unes vegades, i, d'altres, pel propi elector i per una o diverses Secretaries polítiques alhora. Per evitar la duplicitat d'inclusions i perquè l'elector no hagi de recórrer les diverses Oficines oficials o polítiques, ha estat decidit que aquestes fitxes seran trameses pels organismes oficials al domicili dels electors, tal com queda explicat.

LES INCLUSIONS TRAMITADES PER LES OFICINES D'ACCIO CATALANA REPUBLICANA DE BARCELONA. — Tal com hem advertit en edicions anteriors, les Oficines d'Acció Catalana Republicana han procedit a fer incloure al Cens electoral els següents grups de ciutadans sempre que han pogut provar llur dret:

Primer. Els que acudiren a les Oficines d'A. O. R. durant els mesos d'abril i de maig darrer amb motiu de la rectificació actual. A partir de la setmana entrant podran recollir llur fitxa, si han estat inscrites, i els documents que haguessin facilitat.

Segon. Els que es dirigiren a les Oficines d'A. O. R. amb motiu de les eleccions municipals del 12 d'abril per tal de saber on votaven i que no foren trobats a les llistes. A partir de la setmana entrant podran recollir llur fitxa, sempre que hagin estat trobats per les Oficines d'Estatística en el Padró municipal de 1931.

Tercer. Els que se serviren de les Oficines d'A. O. R. per fer-se incloure quan la rectificació del Cens electoral de 1930 (maig-setembre de l'any passat) i que llavors no pogueren ésser inscrites per falta de documentació. A partir de la setmana entrant podran recollir llur fitxa, sempre que hagin estat trobats per les Oficines d'Estatística en el Padró municipal de 1931.

AVIS. — Per tal d'evitar confusions, els electors que acudiran a les Oficines d'A. O. R. a retirar llur fitxa seran invitats a acreditar llur personalitat.

Les eleccions per a les Constituents

ELS ELECTORS VOTEN EN LES MATEIXES SECCIONS. — Ens cal advertir els electors de Barcelona que ja votaren en les passades eleccions municipals que continuen inscrites en les mateixes seccions i que, per tant, votaran en els mateixos col·legis, la situació exacta dels quals avisarem oportunament, perquè alguns seran canviats de local.

Es, per tant, inútil que aquesta electors que ja votaren en una determinada secció s'interessin per saber on tenen ara el vot, perquè continuen tenint-lo en la mateixa secció on votaren en les eleccions passades.

ELS ELECTORS INSCRITS NOVAMENT. — Pel que es refereix als electors inscrits ara amb motiu de l'actual rectificació del Cens electoral, sabran on tenen el vot perquè en la fitxa que els ha estat lliurada, o que els serà lliurada a partir de la setmana entrant per les Secretaries dels partits polítics, ja consta la Secció electoral on han estat inscrits, i com que sense aquesta fitxa no els serà possible de votar, ja quedaran dirigits pel sol fet d'obtenir-la.

Tots els electors saben, o sabran, per tant, a quin districte i a quina secció tenen el vot, sense necessitat d'acudir a preguntar-ho. Els que votaren en les eleccions municipals voten en el mateix districte i en la mateixa secció. Els que s'han fet incloure ara al Cens tindran el vot en el districte i a la secció que consten en la fitxa que els servirà per poder votar.

A tots no els resta sinó veure, quan es publicuin les llistes dels locals de les seccions, on està instal·lada la seva.

El Secretariat polític i les eleccions properes

Un diari del matí insereix uns suposats acords relatius a les eleccions properes presos pel Secretariat dels principals partits polítics de Barcelona. Sense negar l'autenticitat general d'aquesta informació, que abasta, en alguns punts, aspectes estrictament interiors de l'organització electoral, i que, per tant, no anaven destinats a la publicitat, cal fer constar que en alguns passatges el redactat d'aquells acords, tal com han estat comunicats al públic, no s'ajusta amb una completa fidelitat a les decisions preses. El text publicat no té, per tant, caràcter oficial i obceix exclusivament a la iniciativa i a la interpretació dels informadors del diari que l'ha recollit.

Altament, i pel que es refereix a Acció Catalana Republicana de Barcelona (P. C. R.), l'adhesió del seu representant a alguns d'aquells acords és més aviat passiva, perquè fan referència a procediments electorals que aquesta organització no ha tingut ocasió de posar en pràctica.

Els regionalistes tarragonins

Llegim que el dimecres es reuniren els elements que componen la Lliga Regionalista en aquella ciutat, en sessió extraordinària i acordaren, en

se altres coses, canviar el nom de l'entitat pel de Lliga Autònoma Republicana, l'orientació de la qual a dóna l'article primer del reglament, que d'avui endavant estarà redactat així: "Es objecte de la Lliga Autònoma Republicana la reivindicació dels drets de Catalunya i la defensa dels seus interessos, treballant per tot els mitjans legals per acollir, es-treure i mantenir l'autonomia del poble català dintre la República democràtica espanyola.

La Lliga A. R. inspirarà la seva actuació política i social en les doctrines de la religió catòlica."

També s'acordà publicar un manifest, prendre part en les eleccions constituents i convertir en diari el setmanari "La Veu de Tarragona".

Els amics del senyor Lerroux

Ha estat tramès el següent telegrama: "Alejandro Lerroux, ministro de Estado. — Madrid. — Reunido Comité directivo Junta Municipal Partido Radical Republicana, ha acordado, interpretando anhelo urdime democrático barcelonés, rogare acepte nuestro firme deseo de que su nombre, aureolado de tan puro prestigio nacional, encabece y presida Candidatura Coalición Republicana Socialista por Barcelona, la gran ciudad de sus luchas y sus primeros triunfos.

Cataluña democrática y republicana y el Partido Radical esperan de usted la aceptación de lo que consideramos altísimo honor. — Presidente accidental, Jaime Polo."

Marcel·lí Domingo a Tortosa

Diuen que el ministre d'Instrucció Pública, senyor Marcel·lí Domingo, es traslladarà de Madrid a Tortosa. En una d'ambdues poblacions tindrà una reunió amb el Comitè de forces republicanes de la província que es constituirà el dilluns passat. En aquest acte es tractarà de la formació de la candidatura republicana per a les eleccions de diputats a Corts Constituents.

"L'Opinió"

Ha sortit el diari "L'Opinió", òrgan de l'Esquerra Catalana Republicana. Per molts anys! Amb aquest ja són cinc els diaris catalans de Barcelona.

Abrir es parlava de la possibilitat que un diari barceloní de llengua espanyola es publicu aviat en català. Ja serien sis. Però no ho creurem fins que ho vegem.

"L'Opinió" és del mateix format que "La Nau", i s'imprimeix a la impremta d'aquest periòdic del vespre, amb el qual, com és natural, té un gran parentiu tipogràfic. El primer número té vuit pàgines.

La crisi de la peseta

Avui, divendres, a dos quarts de vuit del vespre, el senyor Miquel Vidal i Guardiola donarà a Unió Catalana la seva anunciada conferència sobre el tema "La consolidació del règim i la pertorbació monetària. Problemes vells i aspectes nous".

L'acte serà per rigorosa invitació, les quals podran recollir-se a l'oficina de l'entitat organitzadora (Clarís, 24, entressol).

Festival a benefici de la família de l'infortunat Francesc Pàmies

Se'ns prega la publicació de la nota següent:

"Una Comissió formada per elements de l'Esquerra Republicana del Districte II i del Cos de Telegrafs ha tingut a bé d'organitzar un festival a benefici de la família de l'infortunat oficial de Telegrafs En Francesc Pàmies, el qual fou mort el dia de la proclamació de la República en compliment del seu deure, a causa de l'assalt que elements pertorbadors feren la nit del dit dia. Aquest festival es portarà a cap el dia 9 del corrent al Teatre Novetats.

La Comissió espera del poble de Barcelona sabrà correspondre amb la seva presència al dit acte en homenatge a la modesta figura del qui fou un gran republicà i que sabé donar la seva vida en defensa d'un ideal."

Visita del President de la Generalitat, Francesc Macià, a Vilafranca del Penedès

Amb motiu de l'anunciada visita a aquesta població del President del Govern de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià, i del general López Ochoa, l'animació fou extraordinària des de les primeres hores del matí.

A les onze va tenir, al Teatre Principal, un miting de propaganda republicana. Hi assistí un públic molt nombros.

A la una de la tarda arribà el President de la Generalitat al qual se'l rebé entusiàsticament i escoltà acroclous ovacions al seu pas pels carrers.

A dos quarts de tres arribà el capità general, senyor López Ochoa, acompanyat dels seus ajudants.

La Rambla estava completament abarrotada de públic que esperava l'arribada del senyor López Ochoa.

Va retre honors un esquadró del regiment de Treviño.

A la Societat La Principal se celebrà un banquet que presidí el senyor Macià i López Ochoa, i al qual assistiren nombrosos comenals.

En ben acapat l'apat, els assistents es traslladaren a l'ajuntament, on tingué lloc l'ajuntament, que fou molt concorregut.

Acabada la recepció, el senyor Macià i el general López Ochoa es dirigiren al camp d'esports per a presenciar el partit de futbol que se celebrava a honor seu.

Alguns llibres pràctics per al bon coneixement de la llengua catalana

Pompeu Fabra: Ortografia catalana	1'— Ptes.
Les principals faltes de Gramàtica	1'— Ptes.
Diccionari ortogràfic abreujat	1'50 Ptes.
La conjugació dels verbs en català	1'— Ptes.
J. M. Capdevila: Com s'ha d'escriure una carta en català	1'— Ptes.
C. A. Jordana: Com s'han d'escriure les cartes comercials	2'— Ptes.
Jeroni Marvà: Exercicis de Gramàtica catalana (sis volums). Preu de cada un	1'— Ptes.
Jeroni Marvà: Clau dels Exercicis de Gramàtica catalana	1'50 Ptes.

LLIBRERIA CATALONIA

17, Plaça de Catalunya, 17

La millor assortida en llibres escolars catalans

Tallers Citroën

DE

B. MATAS

Reparacions d'Automòbils
Maquinària i utilitatge ultra moderns
València, 146

Telèfon 70692 - BARCELONA

Bloc del transeünt

Les notes aparegudes en el Bloc del Transeünt sobre la Quinta de Salut d'Alfons, l'entitat que compta amb tants milers d'associats, crec que tenen gran importància per a justificar una nova intervenció, per tal de tranquil·litzar en alguns punts els seus socis.

Lamentablement el succés en el cas del primer reglament, i entenc que tots hem d'estar al seu costat, si és que hi ha responsabilitats a exigir, però quan a l'existència d'una guardiola d'urgència a la Clínica he de fer públic un cas que em succeí el dia 2 de febrer de 1930.

A les deu del vespre el metge de capçalera m'ordenava cercar immediatament un especialista del coll que visités la meua filla de sis anys, que s'ofegava de difteria; a les onze, el doctor Costa, el qual havia anat a cercar particularment, em proposava d'operar-la sense assegurar-me el resultat, i el mateix doctor, en assabentar-se accidentalment que jo era soci de l'Alfons, m'aconseguia de portar-la.

Mentre jo amb la meua filla als braços prenia un taxi, el Dr. Costa telefonava a la Quinta, i en arribar-hi m'esperava tot i tot hom a punt. El metge (no recordo el nom), sense confiança d'haver per la gravetat del cas, feia l'operació, que jo sóc testimoni que fou laboriosa, i a dos quarts d'una la malalta ja reposava en un llit operat, i a dos dies després sortia guarida per consellera de portar-la.

Jo sento un profund reconeixement pels metges i per l'organització, que em tornaren un fill que ja donava per perdut, i en fer-ho públic ha fag tant per expressar-ho, com per dir als meus conecuts que aquest cas no és pas isolat, sinó que és l'usual en aquella casa.

Es precisa que en certs casos, com he dit abans, s'exigien les responsabilitats de qualsevol ordre que hi pugui haver, però crec que també és precís complir els deures de gratitud amb l'Alfons, i més quan poden contribuir a enllobir una cosa i una obra que és de tots. — JOAN CARRERES.

Es lamentable la discussió que ha suscitat el senyor Royo Villanova, tan

lamentable com ridícul que barregi l'amor fraternal, d'un sentimentalisme entenedor, amb els arguments.

Però no per ésser lamentable, els catalans hem de deixar d'acudir a la política en el terreny a què ha estat menadit, altrament semblaria que té raó i que la unió cordat que nosaltres desitgem no és més que un negoci per als catalans.

Caldrà que els nostres economistes parlessin, però no amb paraules, sinó amb xifres, que són els arguments més eloqüents del nostre temps.

El senyor Vidal i Guardiola en la seva conferència de l'Ateneu de Madrid ja va demostrar que el valor de les importacions de la resta d'Espanya a Catalunya igualaven o despassaven l'import de les exportacions. Aquestes dades han estat, però, poc difoses.

S'hauria també de fer una intensa campanya demostrant el tant per cent de diferència que es porten els preus dels principals productes fabricats a Catalunya que s'exporten a la resta d'Espanya i dels productes naturals que d'allí s'importen a Catalunya en comparació amb els preus que regixen en els mercats mundials. D'aquesta manera es veuria quins són els més afavorits i que encareixen la vida.

Segons l'article publicat al Norte de Castilla i reproduït a LA PUBLICITAT del dia 20 dels corrents, la farina que compram a Castella a unes 100 ptes. el 100 quilos, podria adquirir-se al mercat mundial a 40 ptes. els 100 quilos.

Senyor Royo Villanova, defensor dels agricultors de Castella: qui són els afavorits, els catalans, que cada dia hem de comprar el pa un 150 per 100 més car per protegir els agricultors de Castella, o aquests, que cada dos o tres anys hem de comprar el vellut pel seu vestit i una fútila més, suposem un 10 per 100 més car, per protegir la indústria catalana?

A LLORET DE MAR (GIRONA)

CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERRA" per a malalts nerviosos, mentals i toxicomans. Tècnica i Mètode director: RES. DOCTOR M. BERNAT I CARRERES. — Per a informes, dirigiu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els divendres, de quatre a set de la tarda, al carrer de Pelai, núm. 68.

NOTICIA RI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, mesos . . . 750
Península Ibèrica, trimestre . . . 750
Amèrica Llatina . . . 900
Altres països . . . 950

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 4 de juny de 1931.

Entre les Açores i Irlanda es troba un centre de baixes pressions que té tendència a avançar cap a la mar Cantàbrica. Sota la seva influència s'observa el completament nival a la meitat occidental de la Península Ibèrica amb lleugeres pluges a Castella.

A les costes de la mar del Nord el cel també està tapat i plou a Escòcia. Per tota la resta de l'Europa occidental fa bon temps i les temperatures augmenten.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Al baix Urgell, riberes de l'Ebre i camp de Tarragona, es registra lleugera nevulositat i el temps és bo amb cel completament seré per tot el país.

A la faixa costanera entren ja les marines.

Les temperatures màximes d'ahir foren de 32 graus a Tremp i 31 a Seró.

S'ha proposat batre el rècord de la baratura La Casa dels Saldos. Veniu a veure si és veritat. De tot gran varietat i Secció de 0'95. Escudellers, 34. Entrada lliure.

L'Esport Ciclista Català té ja llistos tots els detalls per a l'organització de la magna excursió projectada a Andorra, la qual s'efectuarà els dies 27, 28 i 29 del mes que som.

Falta tan sols cobrir la inscripció d'alguna plaça vacant que hi ha disponible a l'autocar, per la qual cosa es prega a les persones que pensin assistir-hi, se serveixin inscriure's tot seguit, passant per l'entitat, carrer d'Aribau, núm. 58, abans de dijous vinent, dia 11, a fi de tenir el temps necessari per a la gestió del passaport a la Jefatura de Policia.

A més recorda la dita entitat a tots els inscrits la necessitat de presentar dues fotografies i el permís militar, els que tinguin menys de 38 anys, per tenir llista a temps la documentació del passaport.

Com ja diem dies enera, l'excursió comprèn tres dies de passeig magnífic per les més belles comarques de Catalunya, en els quals es visitaran Vic, Olot, Ripoll, Ribes, Puigcerdà, Seu d'Urgell, Andorra, Solsona, Cardener i Manresa, amb un pintoresc recorregut.

El pressupost d'aquest magnífic viatge, és de 72 pessetes, inclòs el

seient a l'autocar i l'allotjament a les fondes. L'entitat de referència a més dels socis, invita a les persones amants de l'excursionisme.

JOIES VERITABLE OCAÏO per a comprar a bon preu antu a la Jolera Magrífica, Tallers, 41

ENGANYIFES

La policia posà a disposició del jutjat de guàrdia, en els calabossos del qual quedà detingut Jaume Ermengol i Pujol, que s'apropià de mil ducats centes pesetes propietat de diversos industrials del carrer Carders, prometent-los organitzar un ball en aquell carrer.

—Pel procediment de la col·locació foren timats per un subjecte que té una agència al carrer de Sant Pau, Josep Mas i cinc més.

Tots els lliuraren al denunciat 500 pessetes, perquè els oïri una col·locació de xofar ben retribuida.

—A les immediacions de l'Hospital de Sant Pau, dos desconeguts li timaren pel procediment de les misses, a Maria Palau, 400 pessetes

PASTILLES LAXANTS PRATS és el millor purgant

DETINGUTS PER LA POLICIA

Han estat detinguts per la policia i posats a disposició del jutjat cori a reclamar: Josep Guasch, pel de lict de violació, pel jutjat de la Universitat; Dolores Mas Bartegui, com a autora de la sotstracció de 2.500 pessetes a Modest Subirana, a la casa del qual servia; Ricard Sánchez Soria, Manuel Lázaro Torres i Melcior Martínez Expòsit, per diversos jutjats de fora de Barcelona.

FESTA BENEFICA

Realçat per la presència de la filla del nostre president, senyoreta Macià, s'ha celebrat l'acte de col·locar les banderes catalana i republicana a la Casa Familiar del Nen Déu (carrer de Maig), integrant-se així oficialment al nostre ideari aquesta altruista Institució.

Ha resultat una festa molt animada i molt simpàtica ja que, ultra la seva significació patriòtica, ha portat confortable alegria a les velletes acollides a aquesta Institució model.

CAIGUDES DE CONSEQUENCIES

A la fàbrica de teixits que hi ha al carrer de València, número 51, va caure ahir casualment Maria Riera Ravella, de 31 anys.

Solrà fractura de la rètula esquerra, lesió que fou qualificada de pronòstic reservat al dispensari de Sant Martí, on fou assistida.

Després de la cura d'urgència fou traslladada a la Clínica "L'Alfons".

Per anàleg accident, sofert a l'escala de la casa número 56 de l'Avinguda de Milans del Bosch, on habita, resultà el nen de quatre anys Ramon Palau Villet amb fractura del maxil·lar inferior i altres lesions de pronòstic reservat, segons dictamen del dispensari de Santa Madrona, on fou assistit.

— Al carrer de Floridablanca, entre Borrell i Viladomat, jugaven uns xicotets, pujant i baixant d'una camioneta que estava parada. Un d'ells, de nou anys, anomenat Joan Mus Pitauque, caigué i amb un dels sortints del vehicle es produí una ferida penetrant a la cama esquerra. El curaren al dispensari del carrer de Sepúlveda, on qualificaren la lesió de pronòstic reservat.

DEL ROBOTORI A UNA FABRICA

La guàrdia civil detingué als voltants de la fàbrica de teixits propietat de Joan Sala, a Santa Coloma de Gramanet, uns individus anomenats Jacint Pérez Urdina, Màrius Monreal Ballo, Anicet Perera Nuevo i Eusebi Arcos Urbina, els quals declararen que anaven a entrar a robar a la dita fàbrica. També es declararen autors del robatori que hi hagué a la mateixa fàbrica fa uns quants dies consistent en peces de teixits per valor d'unes quatre mil pessetes i indicant el lloc on les havien venudes.

UNA CRIATURA QUE PREN MAL

A la Clínica de "L'Alfons" ingressà la nena de deu anys Maria Arola, procedent de Granollers. Presentava diverses ferides a diverses parts del cos, de pronòstic reservat, ocasionades en caure d'una paret.

LES BROMETES DEL BARRI XINO

En passar per l'Arc de Cirés Salvador Pastor Gómez, li sortiren al pas tres desconeguts que li prengueren 38 pessetes que portava i a més l'apallissaren causant-li lesions de pronòstic reservat.

Majestic Hotel i RESTAURANT

Oberta a preu fix i a la carta Orquestra - Salons especials Bodes, banquets i festes Oberta des de 20 ptes. tot comprès

INFANT MORT AL CLINIC

Al cap de poca estona d'haver ingressat a l'Hospital Clínic morí el nen Belu Sarrión Serra, de 5 anys, el qual presentava cremades greus per haver-lo tocat un cable d'alta tensió que es despréngué a La Roc.

I UN DE GREU

Procedent d'Arbeca fou portat a l'Hospital Clínic Lluís Claver Naves, de 4 anys, i qual presenta ferides greus al cap causades a l'esmentat poble per una màquina de segar.

La cura depurativa de primavera

La primavera és la època en que apareixen i se multipliquen els grans en la cara, divinos, foruncles, eczemas, sarpullidos, sarsas, herpes, totes les enfermedades de la piel engendrades por las impurezas de la sangre en movimiento. El método más sencillo y seguro para quedar libre pronta y definitivamente de estas tenaces enfermedades, es haciendo una cura de Boisson Blanche del Abate Magnat. Esta bebida posee energias depurativas excepcionales que limpian y purgan la sangre de todas sus impurezas. Hace que desaparezca la enfermedad en 5 ó 6 dias si esta es benigna. Si por el contrario es vieja y rebelde hay que depurarse por más tiempo pero la curación siempre es segura. La Boisson Blanche del Abate Magnat se toma como una tisana, no teniendo contraindicación alguna. El frasco para preparar un litro de esta bebida cuesta pesetas 3.15 en todas las farmacias.

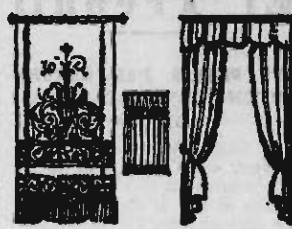
UNA ALTRA VICTIMA

A l'Hospital Clínic ha mort Vicents Bertran Gil, que, procedent del dispensari d'Hostafrances, ingressà amb ferides greus el dia 22 del passat.

TAPISSERIES PALLAROLS

Consell de Cent, número 357 (prop Passeig de Gràcia)

Varlada col·locació en tota estils

ACTUALMENT

Grans rebolons en DOMASSOS, CRETONES I VELLUTS per a totes de mobles i cortinatges
Cretones, des de 1'25 ptes. metre
Domassos, des de 8 pessetes metre
Velluts, des de 4'50 pessetes metre
Tals d'obra ampla, 5'50 ptes. metre
Confecció de fundes, cortinatges i cortines
VENDA DE TROSSOS

AL TEATRE ESPANYOL

Miting pro presos i perseguits d'Italia

President Alfons Miquel, de la C. N. T., s'ha celebrat aquest matí el miting organitzat pel Comitè pro-presos i perseguits socials d'Italia.

Han fet ús de la paraula els companys Cardenyes, Garcia Olive, Joaquim Cortés, Pere Brutius, Artur Perera, Lucien Huart, Francesc Arin i Clara.

El president ha resumit els discursos, i ha donat lectura a unes conclusions en les quals, entre altres, figuren els següents extrems:

Protestar contra tots els feixismes i declarar el boicot a tots els productes d'Italia.

El teatre estava completament ple, i no es van registrar incidents de cap mena; acabà l'acte a les 12'45.

A les portes del local es col·locaren taules petitòries a favor dels presos i perseguits socials d'Italia.

Els Tribunals

SENSE VISTES

Amh motiu d'ésser dia festiu no hi hagué vistes en cap de les sales ni seccions de l'Audiència.

EL JUTJAT DE GUARDIA

El Jutjat de guàrdia, que ho era el del districte de la Llotja, secretaria del senyor Riera i Sans, intervingué en 42 diligències, havent passat a la presó set detinguts.

El substitut en les seves funcions el Jutjat de la Universitat, secretaria del senyor Rafael Claveria.

Tot el que necessiten per al BANY compren-ho a EL BARATO i estalviaren diners

Vestits de bany, de senyora . . . 3'25 Ptes.
Vestits de bany, de senyor . . . 1'10 Ptes.
Vestits de bany, de nena . . . 2'75 Ptes.
Vestits de bany, de nen . . . 1'50 Ptes.

Barnussos de tela russa treballada, en colors, grandàries de senyora o senyor, a . . . 6'75 Ptes.

Tots són models de darrera novetat

Els teatres

POLIORAMA. "Papá Gutiérrez", comèdia en tres actes, de Serrano Anguita

El tipus de pocavergonya mort de gana, que s'avé per un bistec o unes cigarretes a servir de diversió als amics, és un tipus permanent en l'escena castellana. Es dissimula, es disfressa amb més o menys habilitat, però no canvia. La seva ànima, els seus propòsits són sempre els mateixos: viure a expensas dels altres, encara que sigui malament, però sense treballar; suprimint, si és precís, les coses essencials per a la vida, però no les superfines: el vi i el tabac, sobretot, seran les seves febleses.

Un personatge així és el Papá Gutiérrez, el protagonista de la comèdia de Serrano Anguita. Ara que val a dir que és profundament humanitzat. No és un pallaso grotesc. Sentim batre el seu cor a través de les seves paraules. Aquell sentiment de la pròpia honorabilitat que el dignifica quan l'atzar porta als seus braços una noia que es creu ésser filla d'ell i que l'anomena tendrament "papá", dona un valor humà i moral a aquesta figura. En torn d'ella l'autor ha escrit unes quantes escenes plenes d'emoció, de veritat i de vida.

No hi manquen altres figures dibuixades amb encert, plenes també de vitalitat. Però l'autor, que amb tots aquests elements hauria pogut fer una bona comèdia de caràcter, es desvia i fa més aviat una lleugera i insubstancial comèdia d'emulic, la trama de la qual, feble, sense complexitat, no queda de bon tros a l'altura dels principals caràcters esbossats. L'autor es refia més d'uns quants trucs de teatre, d'unes quantes sorpreses efectistes, que del tresor d'humanitat que tenia entre mans. El mateix diàleg, que en molts moments dibuixa i caracteritza bé els personatges, en altres, per atènyer efectes còmics, desloriga la frase a la manera arbitrària dels Muñoz Seca. És per tot això que el temperament de l'autor, palesat en "Manos de plata", per exemple, ens sembla ací haver-se fet traïció a ell mateix per proposar-se potser models que són inferiors a les seves pròpies possibilitats.

En arribar el vapor "Orontes", una de les viatgeres s'adonà que havia estat víctima d'un important robatori de joies.

La perjudicada és una senyora anglesa, anomenada Taylor.

El valor de les joies robades és d'uns 50.000 duros.

Per bé que s'ha efectuat alguna detenció i s'han practicat diversos escorcolls domiciliaris, sense resultat, entre individus que efectuen negocis il·licits al port, la policia té la impressió que el robatori es va cometre al mateix vaixell, probablement per algun lladre que opera entre l'alta societat internacional.

Abona aquesta hipòtesi el fet que el que va cometre el robatori va saber distingir entre les joies bones i les falses, puix que s'endugué les bones i deixà les altres.

La companyia que ha debutat al Poliorama amb aquesta obra, la interpreta amb un bon conjunt. El senyor Bonafé, sobretot, ens fa un cop més la mesura del seu talent i de la diversitat del seu art. El seu papá Gutiérrez si a estones ens diverteix, ateny, en molts moments, una càlida i veritable emoció.

NOTES OFICIOSAS

"COLLA LLIBERTAT GRACIENCA"

Demà, dissabte, dia 6, l'Agrupació Artística de la "Colla Llibertat Gracienca" inaugurarà les seves vetllades teatrals al Casal Terpsicore (antic Teatre Zorrilla), amb la representació de la divertida comèdia de L. Fontanals "Paraula de casament" (Dues... no), en la qual prendran part les senyores Pelegrí, Garcia, Piquer i Garas (B.), i els senyors Bonavia, Carratalà, Tuà (E. i F.), Bagunyà, Soler, Mir, Duaso, Bonafont, Aymami, Tomás, Borrelles i Cot. Finalitzarà la vetllada amb un lliut ball amenitzat per l'Orquestrina Sellés.

A una turista anglesa li han estat robades joies per valor de 50.000 duros

En arribar el vapor "Orontes", una de les viatgeres s'adonà que havia estat víctima d'un important robatori de joies.

La perjudicada és una senyora anglesa, anomenada Taylor.

El valor de les joies robades és d'uns 50.000 duros.

Per bé que s'ha efectuat alguna detenció i s'han practicat diversos escorcolls domiciliaris, sense resultat, entre individus que efectuen negocis il·licits al port, la policia té la impressió que el robatori es va cometre al mateix vaixell, probablement per algun lladre que opera entre l'alta societat internacional.

Abona aquesta hipòtesi el fet que el que va cometre el robatori va saber distingir entre les joies bones i les falses, puix que s'endugué les bones i deixà les altres.

Una noche de tos es suplicio y desesperación

FIMOL BUSTO CALMARA VUESTRAS ANGIUSTIAS

Frasco pequeño (de prueba): 3.50
Frasco grande: 5.00

EL DOCTOR

N'Antoni Riera Villaret

Vidu de Na Guadalupe Cercós

NATURAL DE SABADELL

Catedràtic d'Anatomia de la Facultat de Medicina, membre numerari de l'Acadèmia de Medicina, president del Comitè Provincial de Sots-delegats de Sanitat, "oficiat de l'Instrucció Pública" de la República Francesca, etc.

HA MORT A 65 ANYS D'EDAT

després de rebuts els Santa Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. O. S.)

L'Excm. Sr. Rector de la Universitat, Claustre Universitari, fill Antoni, néta Margarita, mare política Dolores Vives de la Cortada vidua Cercós, germans polítics Sr. Pilar Bosch, Víctor, Ramon, Lluís i Josep M. Cercós i Josefa Garcia i parents tots, en assabentant llurs amics i coneguts de tan irreparable pèrdua els preguen que el tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer de Mallorca, número 188, demà, dissabte, a les deu, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Nostra Dona dels Àngels i després al cementiri del S. O.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Un tresor per al seu cutis

Amb raho pot dir que el Sabó Heno de Pravia és un tresor del cutis. És un sabó d'especial finor i puresa. És diferent. Les persones de cutis delicat troben en aquest sabó totes les qualitats que necessiten per donar vida a la pell i embellir-la: una escuma abundosa, que suavitza i refresca, i un perfum agradós, inconfusible, que després de rentar-se persisteix.

SABÓ HENO DE PRAVIA

segueixi aquest mètode i aviat podrà apreciar els seus bons resultats: donguis un lleuger massatge amb l'escuma espessa, mentres es renti, usant aigua calenta, o tibia, i esbandeixi després amb aigua freda. Els pores restaran lliures; el cutis ters i suau.

PASTILLA

125

PERFUMERIA
GAL

Informació universitària

LA CIUTAT UNIVERSITARIA DE LA MEDITERRANEA

Memòria elevada a la Generalitat de Catalunya per l'Associació Catalana d'Estudiants

Es cosa sabuda que, ja en el darrer de la història, la primera ciutat de la Mediterrània era també el centre cultural del món civilitzat. Atenes, Roma, Cartago, Bizanci... se succeïren en el sobirà domini de la nostra mar —mare nostrum— ensenys que eren la seu del saber de tota la terra civilitzada.

Avui, Catalunya, lliure del jou que la tingué en el més ignomínic esclavitud, ha de continuar la tradició gloriosa que va llegir-li el món d'aleshores, no tan sols glossant la cultura antiga, sinó també conquerint, ara, l'alt guardó d'ésser el far lluminós de la civilització que escampí el resplendor meravellós sobre la blava extensió de la nostra Mediterrània.

A part d'aquestes raons de caràcter espiritual en pro de la Ciutat Universitària de la Mediterrània, n'hi ha d'altres de caràcter material, que poden ajudar-nos a portar a bon terme aquest projecte, que avui no és més que un somni, somni format, però en el foguerol del més ardent amor envers la nostra pàtria i els anhels de la nostra raça.

PROJECTE

Es tracta de crear, a Barcelona, la Ciutat Universitària de la Mediterrània, l'emplaçament de la qual podria ésser la muntanya de Montjuïc, al clos de la que fou Exposició Internacional, aprofitant la majoria dels seus edificis, instal·lacions secundàries i espais lliures.

S'hi podrien instal·lar les cinc facultats universitàries de Ciències, les Escoles especials d'Arquitectura i Enginyers i les Escoles d'Arts i Belles Oficis, com hom cregués convenient. Caldria habilitar estats per a professors i estudiants, per a la qual cosa podrien ésser utilitzats alguns edificis de la Plaça d'Espanya, el Poble Espanyol i idèntic alguns dels pavellons particulars que han estat cedits al Comitè de l'Exposició.

Responsant al sentit humanista, que ha estat sempre segell característic de la nostra espiritualitat, s'hi haurien d'ensenyar les llengües nostres, la Història de la Civilització, de l'Art, de les Religions, del Folk-lore, etc. Totes les llengües llatines hi tindrien cabuda i categoria oficial, i a l'estil del que hom fa a les Universitats estrangeres, haurien de produir-se els cursos extraordinaris a càrrec dels grans mestres. Expediria títols oficials sota el nom d'Universitat Llatina, els quals donarien dret, entre altres avantatges, a la matrícula gratuïta per als cursos extraordinaris.

La part esportiva hauria de mereixer la més viva atenció, a base d'organitzar amplemunt tots els esports, estimulats per concursos internacionals, i d'utilitzar tots els mitjans que actualment ofereix el clos de l'Exposició, començant pels camps d'esport i la piscina.

PLA ECONOMIC

No ens hauríem atrevit a plantejar de nou la idea sense el beslú d'una solució econòmica que la fes factible. Incapacitats materialment Catalunya per intentar avui noves realitzacions de gran envergadura, creiem possible l'obra a realitzar a base de portar-la a terme paulatinament, dintre d'un gran període d'anys i per mercè d'una acció metòdica i de propaganda. El valor dels terrenys i dels edificis que restessin buits i dels recursos extraordinaris formarien seriosament el cabal necessari per a iniciar aquesta empresa.

ADDITIONAL

Quan a les acaballes de l'Exposició plantearíem nosaltres aquest afer, se'n donà a entendre, sense reserves, que Madrid i el Govern tenien interessos plantejats a la Moncloa, i que per tant era impossible d'arrencar un permís que era la protecció oficial indispensable. Avui, amb la Generalitat, amb el Ministre d'Instrucció Pública al Govern de Catalunya, que són catalans, amb un conseller de cultura al Govern de Catalunya, que és el nostre primer poeta civil, i el nou ressorgiment de la lluitadora Associació Catalana d'Estudiants, tenim la convicció que el nostre projecte pot cristallitzar en una realitat esplèndida i per la glòria de la nostra pàtria estimada.

Per l'Associació Catalana d'Estudiants.

Barcelona, 22 de maig de 1931.
El Comitè Directiu de l'Associació Catalana d'Estudiants.

EL RECTOR DIMITIRÀ?
Si bé encara no es pot dir res en concret, s'anuncia com a molt probable la dimissió del rector; en tot cas sembla que serà substituït pel doctor Serra Hunter o bé pel doctor Pi i Suñer.

En els mitjans universitaris aquesta nova ha contrariat a molta, ja que ningú des de la conduïda observada pel senyor Soler i Batlle, ans a títol de nota d'advertència, no s'havia portat cap en els ciutadans que recentment s'han experimentat a la Universitat.

Llisterri i altres, en ajut dels no titulars.

El senyor Vallència fa constar l'absoluta conformitat del Comitè amb el decret promulgat pel titular.

El senyor Salvatella proposa, i així s'acorda amb gran entusiasme, un vot de gràcies a la premsa tota de la ciutat per l' incondicional ajut que presta a l'actuació del professorat.

Prega també als reunits que contribueixin a la subscripció en pro dels obrers sense feina, que s'aprova amb gran unanimitat. Es dona un vot de confiança a les gestions que realitza el Comitè executiu permanent.

L'aula destinada a l'Assemblea fou insuficient, tot i reunir grans dimensions, puix que es calcula que concorregueren al citat acte més de 400 assembleistes.

El senyor Salvatella i altres membres del Comitè foren molt felicitats per la grandiositat de l'acte i per l'èxit aconseguit.

La Música

NOTES OFICIOSAS

FESTIVAL DE MUSICA LETONA AL GRAN CAFE ESPANYOL

Avui, divendres, a les deu de la nit, tindrà lloc l'anunciada audició, primera que té lloc a la nostra terra i a la resta de la Península, de música nacional de la República de Letònia. Revesteix aquest acte, però, d'una doble importància el fet que la música letona, encara que hagi assolit una gran plenitud artística, és gairebé totalment desconeguda entre nosaltres.

Es, doncs, un festival de presentació, patrocinat pel Consolat General de Letònia, de les obres dels compositors més genuïnament representatius d'aquell país. Formen el programa, entre altres, el poema "Vien-tuliba", d'Adolf Abele; "Spiriditis", de Jazeps Vitols, rector del Conservatori de Riga, un dels músics que més influència ha exercit en la vida i desenvolupament de la música letona; "Balada", per a piano, d'Alfreds Kalnins, autor de la primera òpera nacional letona; l'esbós simfònic "Otra svita", de Janis Medine, director de l'Òpera Nacional, etc., interpretades per una orquestra composta de 35 professors, sota la direcció d'Alexandre Vilalta, el qual executarà també les obres per a piano sol. Assistiran a l'acte les autoritats representatives de Letònia i l'alt personal del Consolat.

L'audició serà recollida per ràdio i retransmesa al poble lletó des del Palau del Govern de la República letona, al qual assistiran els autors esmentats.

L'ESCOLA ORPHEONICA

Dimenge vinent, a la tarda, aquesta institució musical celebrará, organitzada per la ponència musical, una interessant festa d'art, a càrrec de la notabilíssima concertista de guitarra senyoreta Roseta Lloret.

El programa, força interessant, és compost d'obres de Sor, Bach, Mendelssohn, Tárrega, Falla, Albéniz i altres.

El popular folk-lorista Aureli Campmany, prologarà la dita sessió artística, el qual disertarà sobre "La guitarra instrument de concert, i compositors i concertistes catalans".

L'entrada a la sala d'actes queda reservada per als socis i llurs famílies.

SUBSCRIVIU-VOS A

LA PUBLICITAT

LES LLETRES

Paraules al marge d'un curs de català

Discurts a la nit, Pompeu Fabra no cloua amb una magnífica conferència un curs de gramàtica catalana al saló de sessions de l'Ajuntament de Girona. Abans d'obrir l'acte forma lligades aquestes paraules.

Pompeu Fabra

Fa poc més de mig any que us donàvem la benvinguda en aquest mateix lloc. Veníeu aleshores a inaugurar el curs de gramàtica catalana organitzat per l'Ateneu de Girona, amb el preat concurs del professor de la Normal de Mestres Mn. Jordà. La conferència que ens vareu donar, no l'hem pas oblidada. I com vos escoltàvem tots, com vos seguíem, mot per mot, en aquella lliçó, sàviament, però amb una gran senzillesa, desgranada!

Sota el vostre espiritual magisteri, el curs s'ha anat desenrotllant amb tota eficàcia, com ja ens ho dirà tot seguit Mn. Jordà. Era encoratjador de veure tot un estol de joves i senyors que seguien avidament les explicacions del professor i col·laboraven a la seva tasca amb oportunes preguntes i encertades observacions. Es palesava sobretot un bell afany de dominar la gramàtica, de parlar cada dia més bé la nostra llengua, d'escriure-la amb tota la correcció possible. No cal dir que hem de felicitar-vos d'aquesta tasca i hem d'animar els alumnes per que vagin treballant en tal sentit i perfeccionant aquest idioma que és l'ànima del nostre poble. Un dia vos vareu dir: «ho raonareu molt bé» que calia gramàtica als nostres escriptors; avui ja podem dir que cal gramàtica a tothom.

Vareu venir, Pompeu Fabra, quan començava la tardor, i recordareu prou bé els paisatges dels nostres contorns, més bells que mai, amb una fi i una delicadesa que enamoren. I nosaltres varem dir-vos: «Oí que tornareu?» «Vós no vareu pas ni tan sols esbossar un refús. «Tornaré per parlar una estona amb vosaltres...» I heu tornat en plena primavera, en aquesta primavera de la qual parlava avui al matí l'amic Josep Irla, en present-vos als funcionaris de la Generalitat de Catalunya a Girona, que amb tan devota atenció han escoltat la vostra paraula esplendorosa... Primavera deprimida d'una hivernada llarga i cruel... Ara els camps són verd-amb aquell verd d'esperança de les collites futures... els jardins són florits de roses, i les margenes dels camins són plenes de ginesta. Roses de foc, or de ginesta i, enllà, un fons morat de muntanyes.

Recordem que vau venir encara amb un caràcter més íntim, una mica a taula d'excursionista, de caminats que s'atura a parlar una estona amb els amics, i així hi serveix de repòs en la caminada. Poc vos pensàveu que vindríeu a Girona amb una missió, diguem-ne oficial, si el mot no us desplaça massa, i que aquesta missió vos hagués d'ésser confiada pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

Això és un altre motiu de goig per a tots nosaltres. I en aquests moments no podem deixar de pensar, i de dir ben alt, Pompeu Fabra, que aquelles coses que han triomfat, que triomfaran plenament amb un superior sentit d'harmonia i de mesura que tot fa creure que no ha de faltar, les devem en

Cursos i conferències

Aquesta nit a les deu, Albert Carri donarà a l'Avenc Democràtic Republicà, Sant Andreu, 52, una conferència sobre el tema *El món natural i el món doctrinari*.

Pro Magisteri Particular de Catalunya.—En l'express de les 8.27 del matí, ahir, dijous, marxà cap a Madrid la Comissió Pro-Front Unic, integrada pels senyors Salvatella, Vieta, Vallència i Sang, amb el fi d'exposar a la consideració del ministre d'Instrucció Pública les conclusions que, per unanimitat, varen formular-se en la darrera Assemblea del dia 30 del mes passat. Fou acompanyada amb gran entusiasme pels nombrosos companys que acudiren a l'estació.

Seguiment va redactar-se el següent telegrama: «Excm. Sr. Ministre d'Instrucció Pública.—Sots-Comitè Pro-Front Unic prega a V. E. atengui aspiracions Assemblea Comissió ensenyament titular privada, acollint pretensió col·legial forçosa Magisteri.—President, Mensa.»

CHASSAIGNE FRERES

LA BATALLA DE LA LENGUA

RESPOSTA A LA "LLETRA OBERTA" DE M. GALILEA I PALAU

Ciutadà Galileu, a qui no tinc el gust de conèixer: Contesto la vostra "lletra oberta" per tres motius. Primer, perquè és "oberta"; segon, perquè en va adreçada en part, i tercer, perquè m'interessa el que diu i sobretot perquè vull aclarir alguns conceptes i el sentit que es traspuia d'aquests conceptes. Un sentit que lamento i dic que el lamento perquè és que l'he conegut perfectament.

gran part a vos. Sense la vostra tasca de filòleg i constructiu renovador—tasca silenciosa i fecunda d'anys i anys— el nostre idioma no hauria guanyat la plenitud i a la perfecció que ha assolit, no seria pas l'instrument meravellós que avui posem per a les nostres creacions literàries, els nostres estudis i les nostres recerques; la qual cosa és l'ànima d'un poble i a la plena eficàcia que ha aconseguit apte per a les més altes especulacions de l'esperit i porta, amb aquells trets de les coses que foren, el ritme dels temps nous.

Gràcies sobretot al vostre treball d'arquitecte acurat de la nostra llengua, ella avui ja fa respecte dins i fora de Catalunya, i torna—després de segles d'ésser rebutjada— a ésser admesa, amb tots els honors i totes les prerrogatives, a les nostres escoles i a les nostres universitats.

Saludem amb joia aquesta victòria i fem-nos-en cada dia més dignos. Honorem-la constantment, la llengua que fou de Ramon Lull i de Montaner; conecrem-la, l'hempreu-la, enriqueim-la, sota el guiatge d'homes com Pompeu Fabra. Pensem sempre, en parlar, en escriure, en aixecar cosa sagrada que és el verb que hem hereditat dels nostres passats i deixarem als nostres esdevenidors. Potser, fet i fet, aquesta és l'obra més transcendental: obra de cada dia, de cada hora, de cada moment; obra que no ha de suposar mai una minva del nostre esperit, una limitació dels nostres horitzons intel·lectuals, ni aversió a cap llengua de cultura i de llibertat, ni desafecte a la llengua germana, tant estimada, tant més admirada, tant més reverenciada, com menys imposada ens sigui.

Res més... Es de tot cor, Pompeu Fabra, que us donem les gràcies per haver reïncidit, gentilmente i amb un bon somriure a flor de llavi, a venir a Girona. Ja ens fem prou èrrer que el vostre esforç és heroic. Dues conferències i una exàmen en un sol dia, tantmateix potser és massa... però nosaltres tenim en compte, d'altra banda, que vos sou home fort i equilibrat, un esportista entusiasta i seré, que fa suau, sense cansar-se, ascensions de més de dos mil metres, com aquelles que es feien amb aquesta tarda, i sap resistir estovament, si bé potser amb una lleugera inquietud, els més violents oratges, sota un efímera tendència de campanya. I a més pensem que bé ha d'ésser una compensació per al vostre esperit de trobar-vos altre cop en aquestes dolces contrades gironines, de les quals — amb complença ho diem — sou originari.

Conferència, disertació, conversa, parlament o el que sigui, vos Pompeu Fabra teniu la paraula. Digueu el que ens digueu, ens interessarem i vos escoltarem amb delectança, perquè vos ens parreu sempre d'aquelles coses que més estimem i ho feu amb una encisadora saviesa, com ningú més sinó vos sabria fer-ho.

CARLES RAHOLA

Valga, doncs, a contestar-vos, i creieu, ciutadà Galileu, que jo, com vós, també miro amb tota la meua modesta simpatia no solament les activitats, sinó totes les iniciatives i idees patriòtiques. Signin les que siguin, mentre, naturalment, resultin de bona fe i a favor de Catalunya.

Per atavismes, prejudicis i manca de cultura en general, malauradament, la majoria de dones a Catalunya viuen al marge completament de tota vibració política—que en aquesta hora és una vibració patriòtica—. La dona té una única manera de sorgir-se les milgues, segons la seva posició econòmica i social, i prou. No es preocupa ni cap que és el que tenim dret a exigir ni per que no s'ha guardat la consideració deguda a la llengua o la sap parlar, però no la sap escriure. I el més dolorós és que no li interessa.

Si anem a cercar el començament d'això, ens hauríem de carregar les responsabilitats a vosaltres, els homes, que sempre heu mirat la dona com un ésser inferior o un objecte. Un objecte al qual heu donat totes les utilitats i totes les catòries menys la de considerar-la igual a vosaltres i de tenir-la per companya. En sap greu haver de parlar així, però no puc parlar d'altra manera si vull fer-ho sincerament.

Després de l'adveniment de la República van ploure les adhesions i els oferiments de tots els homes i adhuc es va fer una crida per organitzar la "guardia cívica republicana". Tinc entès que l'organització d'aquesta "guardia cívica" no va anar com devia, perquè entre els homes hi ha gairebé tantes discòrdies i tantes enveges i gelosies com entre les dones, però ho esmento simplement per remarcar que per a defensar la República es va prescindir en absolut de la dona, sense deturar-se a pensar que de moltes maneres la dona podia contribuir a la seva defensa. La dona va restar a casa plantant-se les ungles o sorgint-se les mitges perquè aquelles dotzenes de dones, 98 anys pel carrer cridant o residint de República, el dia de la seva emancipació, no compten en capes nítid ni

en cap valor, ni en el del nombre i: en el de la qualitat.

Vam pensar, aleshores, aquells dies, en el bon efecte que hauria pogut causar go ja a l'Estat espanyol, sinó a l'estranger, on la dona sempre té lloc molt més honorífic que aquí, que entre les adhesions i els oferiments hi hagués hagut la de les dones. Rotem en aquells moments d'entusiasme ho haguéssim pogut fer espontàniament. Es més, joestic certa que de pensament aquest oferiment ja el vam fer, però la por al ridícul i els prejudicis ens van privar de fer aquest oferiment com devíem. I els homes no ens varen cridar, perquè si és veritat que si us denunciem les coses en les concedim, també és veritat que vosaltres no ens les oferíu mai.

Passarem una dies. Es va parlar molt de la República i de Catalunya i aleshores, nosaltres, amb la màxima bona voluntat, vam pensar en la manera de fer, una mica tardana, una adhesió de les dones catalanes a la República. A la República Federal. I vam pensar en recollir, a l'objecte, forces ples de signatures, perquè si és veritat que En Primo de Rivera i el Borbó utilitzaven el sistema de les signatures per organitzar-se homenajes, també és veritat que amb aquest sistema una

Ramon Franco a Barcelona

Ahí al matí, tal com era anunciat, va arribar de Madrid l'aviador Ramon Franco, director general d'Aeronàutica. Manava una esquadreta de quatre avions, que sortiren de Madrid a les 7.35 i van aterrar al Prat a les 11. Hi havia també a l'avió de Franco l'alférez Vallés, ajudant seu. En altres aparells venien el capità Rubio, com a passatger, el capità Navarro, mecànic, el tinent Collar i el sargent Madariaga.

Esperaven Franco diverses autoritats i comissionats, que li saludaren quan arribà. Després es traslladaren tots plegats a l'Hotel Ritz, on Franco era esperat pel President de Catalunya, Francesc Macià, i l'alcald.

Franco i Macià no s'havien trobat a veure des que eren plegats a l'exili. Franco fou obsequiat amb xampany, sostenint una conversa afectuosíssima amb el senyor Macià.

Després, junt amb els que l'havien acompanyat des de Madrid, varen anar a l'estació Marítima del Port, on assistiren a la cerimònia d'embarcar les despulles dels aviadors francesos mort fa pocs dies en l'accident de prop de Vilanova.

A la una del migdia va tenir lloc al Cementiri Nou un homenatge dedicat pel personal de "Elizalde, S. A." a la memòria del capità Alexandre Sancho, que morí tuberculos a pòc temps a conseqüència d'estar mal altes mentre era empresonat. L'acte consistí en la col·locació d'una placa a la tomba del capità. Hi assistiren, ultra Franco i els seus acompanyants, el capità general, López Ochoa; el governador militar, general Salcedo; el doctor Pere Domingo, en representació del ministre d'Instrucció Pública; el conseller de la Generalitat Carrasco i Formiguera; el regidor senyor Griso, representant l'alcald; Enric Sancho, germà de l'homenatjat; el gerent de la casa Elizalde, Juli de Renteria; el vice-president de l'Aero-Club, senyor Martina; el comandant de Moños d'Esquadra, Pérez Farrás.

Van parlar el senyor Renteria, gerent de la susdita casa; el capità general; el propi Franco, que va recordar amb paraules emocionades el dolor que causà a ell i als seus companys emigrats la nova de la mort de Sancho; el nostre amic Carrasco i Formiguera, en nom de la Generalitat; Pere Domingo; el regidor Griso, i el senyor Martino, de l'Aero-Club. Enric Sancho, visiblement commogut, va donar a tothom les gràcies.

A la tarda, Franco va anar al camp de Les Corts a presenciar el partit Barcelona-Praga, acompanyat del comandant Pérez Farrás, del conseller de la Generalitat Ventura Gassol, de l'alcald, Jaume Aiguader, i altres amics. Va ésser aplaudit afectuosament pel públic, quan aquest s'adonà de la seva presència.

A les set del vespre, l'Aero-Club va obsequiar-lo amb un còctel d'honor, que tingué caràcter de festa íntima. Hi havia representants de les autoritats de Catalunya i nombroses personalitats, entre les quals recordem el doctor Aiguader, alcald de Barcelona, amb el seu fill; el comandant Ortiz, amb tots els oficials pilots de la seva esquadreta aèria; el senyor Manuel Flores, director de l'Aeronàutica Naval; el senyor Ventalló, regidor de la Comissió Aeroport; Juli de Renteria, director de la casa Elizalde; el senyor Lluís López, director de la CLASSE a Barcelona; el senyor González, delegat per la Luft Hansa a Barcelona; el cap de cerimònia de l'Ajuntament senyor Ribes; el senyor Navarro, secretari del Consell Superior d'Aeronàutica; la Directiva en ple de l'Aero-Club de Catalunya; Aero-Club Barcelona, Penya Riu i molts d'altres.

El vice-president del Club, Alfred Anglada, oferí el lloc al gloriós aviador. Ramon Franco respongué en termes elogiosos per als Aero-Clubs populars i l'aeronàutica civil esportiva, plena de falgueres prometenques per a l'esdevenidor. Les paraules de l'heroi de l'Atlàntic i de la República, ben acompanyades amb una exhortadora ovació.

Franco va sortir de l'Aero-Club cap a les nou del vespre, i després

vegué les dones van obtenir una victòria: l'amistat.

Es dirà que hi havia una cosa amb la qual no hi comptàvem: l'oportunitat i les gelosies. Però malgrat de tot, no vam tornar enrere. Ens vam esforçar i vam lluitar perquè recollir "forces ples de dignitat" no és tan planer com posen i segurament ho resultarà molt més convèncer aquests botiguers apàtics que ajudi que lluitar amb tots aquests oportunistes, discòrdies i gelosies tan lamentables.

Ara ja sabem per què tenim l'afany de recollir ples de signatures i també que no hi ha cap diferència d'esforç entre la tasca que ens hem emprès i la que ens acompleix. Una diferència massa tendenciosa per cert, la que ens deuix endevinar, que ens podrà ofendre.

Amb tot, com que de feina a fer n'hi ha molta, jo per la meua part em faig ressó de la que deuen indicar, i repetixo, que tota iniciativa, idea i activitat a favor de Catalunya i de la República i de la Llibertat i la Justícia, em té incondicionalment a la seva disposició.

ROSA-MARIA ARQUIMBAU

de sopar va assistir al festival que li fou dedicat al Teatre Olympia, on també va ésser saludat amb afecte per les ovacions d'un públic nombros.

Sembla que el famós aviador té el propòsit de romandre dos o tres dies a la nostra ciutat.

Interrogat pels periodistes sobre les seves impressions del nostre país, Franco va dir:

"No he trobat cap diferència entre Catalunya i Espanya, puix que els meus millors amics són entre els catalans, als quals estimo de tot cor. També cal que feu constar el gran goig que he tingut en saludar Macià. I que l'abraçada meua a ell, d'avui, ha tingut la mateixa significació que, amb mala intenció i creient-me perjudicat, va donar la premsa de dreta a la que ens ajuntà a Brusselles aleshores del nostre exili. Des d'aleshores que no ens havíem tornat a veure amb el vostre insigne President."

—I de la situació política?

"Considero que la República Catalana és el millor suport de la República Espanyola. Cal tenir confiança i accentuar els corrents de concòrdia, mantenint aquesta per damunt de tot, segurs que així arribarem al fi que tots plegats ens hem proposat."

—Quin és aquest fi?
"El de la República federal. Cada poble d'Espanya té els seus problemes peculiars. Una cosa ha d'ésser el règim autònom de Galícia i de Bascònia, i l'altra el que resolgui el problema agrícola d'Andalusia. Problema que solament pot resoldre la República federal."

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

V. SOLER JORNA	Pintura
FERRAN CALBO	"
REGALADA RIBES	"
PUIG-GENIS	"
RAFAEL BENET	"
PERE CREIXANS	"
FRANCESC DOMINGO	"
MANUEL MONTFORT	"
RAFAEL LLIBRO	"
JOSEF MONPOL	"
JOAN SERRA	"
ALFRED RIBQUILLA	"

Fins al 12 de juny

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 618
Circuit Artístic
Exposició col·lectiva

D. BARRIET	Pintura
A. CAIXUETES	"
E. WEIFREN	"
J. SANCHE	"
J. SUBIRANA	"

Fins al 29 d'octul

LA PINACOTECA

CONCEPCIO BOTER
Pintura
Inauguració com a tarda

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 88
Mobles i objectes d'art
JULI PASQUAL SOLER Pintura

SALA BARCINO

Exposició de pintura moderna
V. GARCIA AMON
Rambla de Catalunya, n.º 29

SALA BADRINAS

Mobles moderna
DIAGONAL, 480
Esplanada de S. Belenich
Del 30 de maig al 10 de juny

ADVERTIMENT

Advertim a les persones o les quals intercanvi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de arribar a tota la "Redacció" de Catalunya, 50, principal, 2.º, les deu del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquest horari o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbaud, 22, no podran ser publicats. Els que ens arriben més tard d'aquest horari o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbaud, 22, no podran ser publicats.

REVISTA DE CATALUNYA

ADMINISTRACIO: MALLORCA, 410
BARCELONA

Prems de subscripció:

Un any 25 ptes. - Un semestre 12'50 ptes.

BULLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom: _____
Adreça: _____
Població: _____
Cobrament per: _____

(Signatura)

Indiqui el dia i l'horari que cap a per subscripció

Es diu que avui els alumnes del darrer curs de Medicina i de Anatomia, primer curs, tornaran a entrar a classe.

Alguns que després aparegué

PELS MINISTERIS

Disposicions de la "Gaceta"

Madrid, 4. — La "Gaceta" d'avui publica, entre altres, les següents disposicions:

Nomenant cap de la Circumscripció Oriental de la zona del Protectorat al Marroc el general de brigada senyor Leopold Garcia Bolox.

Nomenant cap de la Circumscripció Occidental de la zona del Protectorat al Marroc el general de brigada senyor Gregori Benito Terraza.

Dicant normes per a la desinfecció, desratització i desinsectació dels valles.

Anticant els ministres perquè durant el període electoral puguin fer, de conformitat amb les lleis, nomenaments, trasllats o suspensions de funcions, agents o personal dependent de qualsevol ram de l'Administració.

Disposant que el segon termini de la quota militar haurà de satisfer-se des del primer de març al 31 de juliol a l'any en el qual siguin cridats a prestar servei a files els reclutes.

Declarant que el cos de metges de número de la Beneficència general tindrà dret a sol·licitar l'excèdencia.

Publica també el decret de convocatòria a la Cort Constituent.

Unes declaracions interessants del senyor Alcalá Zamora

Madrid, 4. — El president del Govern ha rebut avui, com cada dijous, a les primeres hores de la tarda, els periodistes nacionals i estrangers, als quals ha dit que tenia poques notícies d'ordre polític.

El fet més important ha dit — és el decret de convocatòria de la Cort, però cal rectificar un error que apareix en tots els periòdics i que no hi és a la "Gaceta": sense dubte opeix a una errada en fer-se les còpies per als periòdics. En parlar-se de la reforma que el Govern de la República portarà a la Cort, es diu a la Premsa: "de justícia i renovació social"; en lloc "de justícia i renovació social"; i l'abast d'aquesta reforma us el vaig a explicar. Es un deure de lleialtat en tots els partits republicans governamentals vers al socialista; i per això jo, republicà de la dreta, vaig prendre la iniciativa de presentar aquest compromís. El Partit Socialista ha complert amb tota lleialtat el pacte, i ara deure de les forces republicanes en recordar les contrapartides del seu programa transaccional o mínim, i en quedar diverses per complir amb les forces socialistes, ultra les reformes ja indicades; hem volgut recordar-ho així abans de donar lloc a què hom ens ho pogués recordar.

El senyor Alcalá Zamora ha afegit que en l'ordre econòmic el que sobresortia eren les grans oscil·lacions hagudes durant la setmana en la cotització de la peseta; però a si ha quedat reconegut que l'economia i la Hisenda espanyola haurà d'ésser mirades amb optimisme. Aduu amb l'herència de la prodigalitat de la riquesa, que aenem liquidant — diu — el crèdit de la moneda a Espanya mereixen des d'ara una estima incomparablement millor, que aviat s'imposarà al davant de tota cobajança i ofuscació.

En realitat, res més — ha afegit —, perquè ja està explicat en el decret de convocatòria que el gran procés de la dictadura va com a polític a les Cortes.

Un corresponent estranger li ha parlat de la relació d'edificis, que apareixen a la "Gaceta" d'avui, que són declarats monuments nacionals. El senyor Alcalá Zamora ha contestat:

— Es tracta d'un aveng; segurament

la llista definitiva arribarà al quadruple d'avui; la riquesa artística a Espanya és inexhaustible; A les províncies que jo coneix, en tantes les formes de l'art hi ha veritables meravelles que es precis conservar.

Un altre periodista li ha preguntat si creia que en l'oscil·lació de la peseta hauran influït maniobres polítiques, i ha contestat:

— Les maniobres polítiques, no són estrangeres; aquestes, de fer-se, són de caràcter nacional; aquelles són de l'interior. El que ha de preocupar-nos en el canvi són els factors reals, i com que aquests no hi són, no cal preocupar-se.

El ministre de Finances parla de la zona franca de Barcelona

Madrid, 4. — El ministre d'Hisenda ha dit que ha enviat a la "Gaceta" el decret aprovat en el Consell d'Anit declarant subsistent, encara que amb algunes modificacions l'Estatut de recapitació, però té caràcter purament provisional, perquè es proposa acordar de seguida l'estudi de la reorganització de la recapitació directa presidint no solament d'aquelles Diputacions que tenen avui encarregat aquest servei, sinó també dels arrendataris, perquè aquest sistema d'arrendament de les contribucions pel que fa a particulars té dos defectes essencials, l'un el de deficiències en el servei i l'altre el de crear a través dels arrendaments veritables caciats; és quelcom així com un sistema tributari cabiller, mitjançant el qual l'arrendatari és senyor absolut de vides i d'hisendes, la qual cosa constitueix un sistema verament repugnant.

Ha dit també que pels problemes que ha hagut d'atendre en aquesta tempe no havia pogut ocupar-se del assumpte del personal, però aquesta setmana signarà una combinació extensiva de delegats d'Hisenda, destins de Duanes i de personal que estava pendent.

Quant al decret relatiu a les Zones Franques, s'ha disposat que el Consorci estigui constituït pels elements següents:

Cinc regidors de l'Ajuntament, un representant de cada una de les entitats següents: Cambra Oficial d'Indústria, Comerç i Navegació; Junta d'Obres del Port; societats obres especialment dedicades al servei marítim; i, en general, entitats que contribueixin amb llur aportació les obres de la zona franca; un representant de les Compagnies de ferrocarrils i quatre vocals nomenats pel Govern.

Aquest decret té un caràcter general per a totes les Zones Franques que s'hagin concedit o es concediran.

Quant a la de Barcelona, formaran part, ultra aquests elements, dos regidors més i un representant de cada una de les entitats següents:

Foment del Treball Nacional, Cambra Oficial d'Indústria; Institut Agrícola Català de Sant Isidre; Associació Navilera de la Mediterrània; i entitats provincials i interprovincials que contribueixin amb llur aportació a les obres de la Zona Franca.

Hi haurà un Comitè Executiu format pel president i cinc vocals. En serà president el delegat especial del Govern; i els vocals seran elegits pel Consorci en ple. Aquests, dos seran regidors, dos més seran consellers representants de l'Estat; i el cinquè representarà les altres entitats que integren el Consorci.

El ministre ha celebrat durant el matí una conferència que ha durat més d'una hora amb el governador del Banc d'Espanya.

— Es tracta d'un aveng; segurament

la llista definitiva arribarà al quadruple d'avui; la riquesa artística a Espanya és inexhaustible; A les províncies que jo coneix, en tantes les formes de l'art hi ha veritables meravelles que es precis conservar.

Un altre periodista li ha preguntat si creia que en l'oscil·lació de la peseta hauran influït maniobres polítiques, i ha contestat:

— Les maniobres polítiques, no són estrangeres; aquestes, de fer-se, són de caràcter nacional; aquelles són de l'interior. El que ha de preocupar-nos en el canvi són els factors reals, i com que aquests no hi són, no cal preocupar-se.

Quant al decret relatiu a les Zones Franques, s'ha disposat que el Consorci estigui constituït pels elements següents:

Cinc regidors de l'Ajuntament, un representant de cada una de les entitats següents: Cambra Oficial d'Indústria, Comerç i Navegació; Junta d'Obres del Port; societats obres especialment dedicades al servei marítim; i, en general, entitats que contribueixin amb llur aportació les obres de la zona franca; un representant de les Compagnies de ferrocarrils i quatre vocals nomenats pel Govern.

Aquest decret té un caràcter general per a totes les Zones Franques que s'hagin concedit o es concediran.

Quant a la de Barcelona, formaran part, ultra aquests elements, dos regidors més i un representant de cada una de les entitats següents:

Foment del Treball Nacional, Cambra Oficial d'Indústria; Institut Agrícola Català de Sant Isidre; Associació Navilera de la Mediterrània; i entitats provincials i interprovincials que contribueixin amb llur aportació a les obres de la Zona Franca.

Hi haurà un Comitè Executiu format pel president i cinc vocals. En serà president el delegat especial del Govern; i els vocals seran elegits pel Consorci en ple. Aquests, dos seran regidors, dos més seran consellers representants de l'Estat; i el cinquè representarà les altres entitats que integren el Consorci.

El ministre ha celebrat durant el matí una conferència que ha durat més d'una hora amb el governador del Banc d'Espanya.

— Es tracta d'un aveng; segurament

la llista definitiva arribarà al quadruple d'avui; la riquesa artística a Espanya és inexhaustible; A les províncies que jo coneix, en tantes les formes de l'art hi ha veritables meravelles que es precis conservar.

Un altre periodista li ha preguntat si creia que en l'oscil·lació de la peseta hauran influït maniobres polítiques, i ha contestat:

— Les maniobres polítiques, no són estrangeres; aquestes, de fer-se, són de caràcter nacional; aquelles són de l'interior. El que ha de preocupar-nos en el canvi són els factors reals, i com que aquests no hi són, no cal preocupar-se.

Quant al decret relatiu a les Zones Franques, s'ha disposat que el Consorci estigui constituït pels elements següents:

Cinc regidors de l'Ajuntament, un representant de cada una de les entitats següents: Cambra Oficial d'Indústria, Comerç i Navegació; Junta d'Obres del Port; societats obres especialment dedicades al servei marítim; i, en general, entitats que contribueixin amb llur aportació les obres de la zona franca; un representant de les Compagnies de ferrocarrils i quatre vocals nomenats pel Govern.

Aquest decret té un caràcter general per a totes les Zones Franques que s'hagin concedit o es concediran.

Quant a la de Barcelona, formaran part, ultra aquests elements, dos regidors més i un representant de cada una de les entitats següents:

Foment del Treball Nacional, Cambra Oficial d'Indústria; Institut Agrícola Català de Sant Isidre; Associació Navilera de la Mediterrània; i entitats provincials i interprovincials que contribueixin amb llur aportació a les obres de la Zona Franca.

Hi haurà un Comitè Executiu format pel president i cinc vocals. En serà president el delegat especial del Govern; i els vocals seran elegits pel Consorci en ple. Aquests, dos seran regidors, dos més seran consellers representants de l'Estat; i el cinquè representarà les altres entitats que integren el Consorci.

El ministre ha celebrat durant el matí una conferència que ha durat més d'una hora amb el governador del Banc d'Espanya.

— Es tracta d'un aveng; segurament

La caiguda dels Borbons

EL SEGON ARTICLE DE ROMANONES

Madrid, 4. — Del segon article de Romanones, extractem el següent:

"Consideré la batalla perduda i me encaminé al ministerio de Estado para consultar con los gobernadores. Me contestaron que la candidatura monárquica había sido arrojada. Sabido ya el resultado, encaminéme al ministerio de la Gobernación. Allí se encontraba todo el Gobierno menos los ministros de Guerra y Marina. También se encontraba el general Sanjurjo. Todas las caras revelaban una consternación profunda.

Yo me dirigí a Sanjurjo: "¿Podrá usted disponer de la guardia civil cuando se conozca la voluntad del país? — El general Sanjurjo bajó la cabeza.

Fué opinión dominante afrontar la situación con serenidad. Como de costumbre, el sábado me correspondía despachar con el rei. Acudí a Palacio y encontré al rei sereno. La conversación mantenida fué larga. Yo no acertaba con la fórmula suave de afirmar que todo estaba perdido, que no quedaba ya ni la más remota esperanza, y, sin embargo, hablé con claridad suficiente, interrumpiéndome el rei con la siguiente frase: "Yo no seré obstáculo en el camino que haya que tomar: pero creo que aún hay varios caminos."

Salí de Palacio seguro de que ya pocas veces volvería a pisarlo. El Consejo de ministros se reunió a las cinco de la tarde. Mi tesis se redujo a sostener que, aún suponiendo que el Gobierno contara con medios para resistir, no se debía intentar. La discusión fué empeñada. Mi experiencia de tantos años de ministro me había hecho ir prevenido a aquel Consejo. Se acordó que el presidente entregara la nota al rei tan pronto como pudiera.

A la mañana siguiente, recibí la visita del conde de Jimeno, y le rogué que fuera a casa del vizconde de Casa Aguilar, y le trajera a la mía.

La devoción de Aguilar por el rei es fervorosa. Por eso le produjo honda emoción oírme decir que si no se procedía con rapidez, la vida del monarca pudiera estar en peligro.

— Vaya usted a Palacio — le dije — y comuníqueme al rei que entiendo que no hay otra solución que su inmediata salida de España. No le hablé del peligro que puede correr, y en el cual creo, porque, dado su carácter y su valor, sería contraproducente. Digale, tan sólo, que el amor que siempre profesó a su patria, le exige salir de España.

Halládomme en el ministerio de Estado, se me avisó que el rei me estaba esperando. Cuando llegué a Palacio, en todas las caras se reflejaba una vivísima inquietud. El rei me esperaba impaciente. Poniendo la posible sordina a mis palabras, le ratifiqué las advertencias que le había transmitido Aguilar.

Muy luego entró el ministro de Gracia y Justicia, cuyas opiniones no distaban de las mías, aunque todavía razonaba la posibilidad de acudir en consulta a los constitucionales, idea que acepté el rei, llamando a los señores Sánchez Guerra, Alvarez y Villanueva.

Lo malo de estas consultas era que se perdía un tiempo precioso. El rei me dijo que celebrase con urgencia una entrevista con Alcalá Zamora, para conocer sus propósitos y tener cabal idea de la verdadera situación. Sin duda recordaba que hacía 25 años el hoy presidente del Gobierno provisional, en calidad de secretario particular mío, formaba parte del acompañamiento regio, en el viaje que hicimos a Canarias.

Para que la entrevista fuera más rápida y en terreno neutral, acudí al doctor Marañón. Pocas noticias fueron precisas para que a casa del doctor acudiera Alcalá Zamora.

A la conversación, a petición mía, asistió Marañón. Alcalá Zamora comenzó diciéndome:

— Usted me conoce muy bien desde hace 25 años, y por eso sabe que no soy hombre capaz de disimular la verdad. La batalla la han perdido ustedes. No queda otro camino que el de que el rei salga de España y que salga inmediatamente. La proclamación de la República se hará antes de que el rei se ponga. El rei debe resignar sus poderes ante el Consejo de ministros. No sería prudente la salida por Irún, porque allí, como en San Sebastián, existe una gran excitación contra él; sería mejor la salida por la frontera portuguesa.

Yo me limité a decirle que pondría cuanto había escuchado al conocimiento del rei y del Consejo de ministros.

ELS CONFLICTES SOCIALS

Oviedo

Seguix la vaga minaire

Oviedo, 4. — Continua la vaga minaire. Al pou de Fondón estraneren 270 obrers. Al pou de Sotón falten 16.

Am motiu de la festivitat del dia ro es va treballar als grups de la Hullera Espanyola, fàbrica de Mieres i a tota la conca d'Aller.

Durant la darrera nit, a la mina Braus es feren diversos trets contra el guarda-jurat.

La guàrdia civil donà una batuda pels llocs dels voltants, sense resultat.

El governador civil ha telegrafiat a tots els alcaldes l'ordre que no permetin la celebració de mitings.

Bilbao

El conflicte dels Alts Forns

Bilbao, 4. — En vista que els obrers dels Alts Forns es neguen a treballar hores extraordinàries, de no solucionar-se aviat l'assumpte, com que tenen els fons en marxa suposa una gran despesa per a l'empresa, aquesta haurà de donar ordre que siguin apagats, el qual portarà un greu perjudici, perquè implicaria la impossibilitat de seguir treballant algun temps, encara que immediatament es resolgués la vaga.

Aquesta determinació ha estat motivada per l'actitud dels sindicalistes.

Sevilla

Reunió de forces vives

Sevilla, 4. — Al Govern civil s'ha celebrat avui una reunió de forces vives, presidida pel governador, per a tractar del problema de l'atur forçat.

Han estat examinades diverses fórmules per a solucionar el dit problema, mobilitzant el crèdit agrari. S'acordà que el president de la Cambra Agrícola vagi a Madrid per a sotmetre les al·ludides fórmules a l'aprobació del Govern.

També s'ha estudiat el problema de l'atur a el camp, i s'acordà que els obrers que no trobin treball a un poble se'ls facilitaria un volant perquè vagin a treballar a un altre. Igualment es farà una selecció entre els obrers sense treball, puix que s'ha descobert que hi ha una multitud de vagabunds que s'aprofiten de la situació actual per a cobrar el subsidi.

Estigueren conforme els reunits en què molt aviat no hi haurà obrers sense treball, puix que se seguirà una a començar les tasques agrícoles.

La U. G. T. i la C. N. T.

Madrid, 4. — A "El Sol" apareixen unes declaracions del socialista Manuel Muñio, el qual ha dit:

"El Socialista", a mi joico, expresso muy bien el sentir de nuestra organización. No obedecemos, creemos, a una

expresión sincera de Pestafia, pues hay un enorme contraste entre las de hoy y las que hizo en tiempos de la Dictadura. Las orientaciones son distintas. Conviene decirlo de una vez. La C. N. T. es un organismo anarquista, i la U. G. de T. socialista. Nosotros trabajamos con dea; eficaz, con pitulos.

Hablan los periódicos de los crímenes de la época de Martínez Anido. Cayeron por docenas los afiliados a la C. N. T. El "pistolero" fué el fruto de la acción discreta de los sindicatos y la asociación patronal costó la vida a medio millar de patronos catalanes. Los "pistoleros" del Unico fueron después los del Libre, y habrían sido los nuestros si la U. G. de T. hubiese aceptado, para imponer sus reivindicaciones, su táctica miserable. A diez pesetas diarias se han ofrecido a nosotros. En Madrid fracasó, y fracasó la C. N. T. como en todas partes donde el obrero tenga un poco de cultura y de idealidad.

Siendo socialistas somos, ante todo, republicanos; más como medio de formar gobierno no es substancial. En Bélgica i en Inglaterra se colabora con la Monarquía; en España no fué posible por un escrutinio, ante las pérdidas del ex rei. Somos fervientes partidarios de la República, y en este régimen es donde nuestra acción se mueve con mayor holgura; pero la U. G. de T. no será nunca de ningún Gobierno. Como socialista, insiste en la nacionalización del pas.

— Uor qué no explica el C. N. T. como efectuó la inversión de los fondos? Respecto a la importancia que concede al próximo Congreso de la C. N. T. dice que es un turismo puro.

En Barcelona — añade — ya no sorprende a nadie, y busca adhesiones imaginarias.

Respecto al comunismo, es muy difícil que con sus discursos sobre las cuestiones del trabajo consiguen el interés del proletariado. Utilizan el arma de la huelga a todo evento y por ser la huelga arma de dos filos, es muy peligrosa.

Nosotros impoñemos la fórmula marxista por la evolución natural; y ellos pretenden instaurarla con la violencia. En 1890 los obreros italianos ocupaban las fábricas; rápidamente, una crecida del capitalismo internacional les ahogó; después, el fascismo.

La realidad nos avisa de que es forzoso esperar a que España pueda transformarse en una República socialista; pero el socialismo no puede implantarse por decreto. Hay, primero, que hacer pueblo.

El resultado que para el socialismo tendrán las próximas elecciones serán de 100 diputados aproximadamente. Es una fealdad particularísima mía.

Yo he leído que la C. N. T. es culpa de atraer sin escrúpulos a los antiguos afiliados al "Libre". Esto constituye uno de tantos matices de la calumnia i la violencia con que nos combaten la C. M. T. a falta de mejores armas. Quieren seguir con nosotros un procedimiento igual al que emplearon con los patronos catalanes.

LA FESTA DEL CORPUS

València

La processó s'ha celebrat a l'interior de la Catedral

València, 4. — La processó del Corpus s'ha celebrat a l'interior de la Catedral, i hi han assistit tres regidors catòlics, però cap autoritat.

Sevilla

La processó s'ha celebrat com els altres anys

Sevilla, 4. — La processó del Corpus s'ha celebrat aquest any amb menys esplendor, però amb més devoció que anys anteriors.

A les nou del matí el cardenal llundain, de pontifical, oferí la missa, i després s'ha organitzat la processó, que no ha recorregut el trajecte d'altres anys, sinó que s'ha limitat a donar la volta a la Catedral.

A la processó figuraven la Joventut Catòlica, les Congregacions sevillanes, les Associacions parroquials amb estandards, etc., fins a un total d'uns vuit mil homes, car no ha figurat en aquesta processó ni una sola dona.

Aquestes cobrien totalment el recorregut de la processó i tiraven flors al Santíssim, quedant cobert amb una veritable catifa de flors el rajec.

El cardenal llundain, sota talem, era portador de la Custòdia del cardenal Solís, regada per aquest a la Catedral de Sevilla en el segle XVIII.

Es tracta d'una valuosa i magnífica obra d'art.

També figuraven a la processó dues bandes de música. Els balcons del trajecte estaven ornats, i en els edificis públics onejava la bandera nacional.

Tant bon punt la processó ha tornat a la Catedral, el cardenal ha donat la benedicció des de l'altar major, amb el Santísim.

A pesar d'ésser la Catedral de Sevilla el tercer temple del món en el que es refereix a capacitat, estava materialment plena, i oferia un aspecte imponent.

En retirar-se el cardenal, molts fidels l'han acompanyat fins al Palau Arquebisbal, i l'han aclamat amb entusiasme.

El cardenal llundain ha hagut de donar la benedicció des de l'escaia.

Aquesta manifestació de simpatia fou una reacció espontània, deguda a haver circulat unes fulletes en les quals s'invitava a aprofitar l'ocasió que brindava la processó del Corpus per a tributar una xiulada al prelat.

Gijón

No s'ha celebrat la processó del Corpus

Gijón, 4. — Malgrat les seguretats que s'havien donat, relatives a què no ocorrien incidents, ha estat suspesa la processó del Corpus.

Gairebé tots els obrers han acudit al treball, no obstant haver estat fixada la data d'avui com a dia de festa en l'acord del patronat.

No s'han registrat incidents.

Córdoba

Destitució telegràfica del director de la presó

Córdoba, 4. — A causa de l'actitud dels delinqüents gaudistes, que es van negar a prendre el ranxo i promogueren alguns aldarulls, com a protesta de les males condicions de la presó, ha estat destituït telegràficament el director de la presó.

S'espera l'arribada de la directora general de Presons, senyoreta Victoria Kent, la qual ha de realitzar una visita d'inspecció a aquesta presó.

Arriba la Directora de Presons i treu una impressió dolorosa de la seva visita a la presó

Córdoba, 4. — A les tres de la tarda ha arribat amb automòbil, procedent de Madrid, la directora de Presons, senyoreta Victoria Kent.

Es va dirigir a l'Hotel, on s'estava, i va conferenciar amb les autoritats.

Després visità la presó, i quedà dolorosament impressionada del mal estat en què es troba aquell edifici.

Ha dit que no es concedirà cap crèdit extraordinari per a reparacions, sinó que es demanarà a l'Ajuntament la cessió de terrenys per a

lanes en los días de la Barcelona de Martínez Anido. Son ya muchos los camaradas nuestros que han caído bajo sus pistolas. Actualmente, en Asturias y en Aragón e producen con una violencia terrible, y yo digo ahora que si la República quiere evitar al país días de luto ha de cortar con mano dura este proceder.

La paciencia, en los hombres que sólo quieren ser hombres, concluye pronto.

la construcció en el termini més curt possible d'una nova presó. Convertir amb diversos presos. Un grup de comunistes li lliurà un ram de flors.

Prova el ranxo, que li semblà en bones condicions.

Sembla que de les converses que ha mantingut amb els presos, no es dedueix que aquesta hagin estat objectes de mals tractes.

L'èxit d'unes gestions de l'alcalde

Córdoba, 4. — Ha tornat l'alcalde que ha aconseguit que quedi a Córdoba, a pesar de les noves reorganitzacions militars, els Llancers de Sagunt i el regiment d'Artilleria.

Aquesta notícia ha causat gran alegria a la població.

ESPORTS

L'Athletic bat l'Osasuna

Madrid, 4. — Aquesta tarda, al camp de futbol del Nacional, es va celebrar un partit entre l'Athletic madrileny i l'Osasuna. Hi assistí bastant públic. El joc fou molt igualat, enc que dominant en quasi tots els moments l'Athletic.

El primer temps acabà amb el resultat de 2 a 1 a favor de l'Athletic.

Al segon, seguí el domini d'aquest equip, el qual finalment vencé per 5 a 1.

Dirt-Track a l'Estadi

Madrid, 4. — A l'Estadi s'han celebrat aquesta tarda uns carrers de motos sobre pista de cendra, en les quals, després de quatre eliminatòries quedaren en carrera de desafiament els corredors Birt i Arche.

El primer resultà vencedor. Va fer el recorregut en 1 minut, 8 segons. Arche topà contra la tanca i resultà commocionat.

Zamora

Un sacerdot detingut i processat

Zamora, 4. — El governador civil ha facilitat una nota a la premsa que per realitzar persistents campanyes contra els

conceptes de la publicada a Madrid sobre el separatisme català, i ataca el més característic de l'Assemblea que s'està celebrant: el senyor Basili Alvarez.

En aquesta nota es repeteixen els conceptes de la publicada a Madrid sobre el separatisme català, i ataca el més característic de l'Assemblea que s'està celebrant: el senyor Basili Alvarez.

En aquesta nota es repeteixen els conceptes de la publicada a Madrid sobre el separatisme català, i ataca el més característic de l'Assemblea que s'està celebrant: el senyor Basili Alvarez.

PILOTA BASCA

**UN PILOTAIRE EXCEPCIO-
NAL: HERNANDORENA II**

Continuà el joc en aquest temps amb major avantatge pel nostre equips i situacions de veritable perill per a tots. Tot cap al final que ampenys aconseguiren reaccionar i fins, obtingueren

cia, 149 —
- BARCELONA

trofeu europeu, l'empresa, pe-
de demostrar quan equivocada
tava la I. B. U., en imposa-
r sanció privant-nos d'ésser un

el públic demostrara una vegada més la seva gran deportivitat ajudant d'aquesta manera a què els treballs que es realitzen perquè sigui possible la dita *Asociación* sigui un èxit.

una imitació, i se li tornà el cabell amb un
rat, que semblava una perruca ultra-moderna.
kar-se enganyar; s'ha de denunciar la iegi-
on - senyor de la - Europa i Amèrica.

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats

Gran Companyia Lirica de LLUIS CALVO
de la qual forma part l'eminent
bariten MARI REDONDO

Tarda, a les 8 i mitja a les 10.
Programa extraordinari: LA VOLTOSA. Presentació de la famosa Orquestra PLANCHES, amb els seus 18 Diables vivents, 10, després de la seva triomfal tournée per les més importants ciutats europees. LA VOLTOSA DE LA PALOMA. Demà, tarda popular: LA VERBENA DE LA PALOMA i l'exitosa MARCHA DE HONOR. Nit, estrena en aquest teatre de la bonica, barbauda KATYUSKA, pel seu creador Mario Redondo. Diumenge, tarda: 9 exits, 2: MARCHA DE HONOR i KATYUSKA. Nit: Colossal programa: LA ALLEGRIA DE LA MUERTA SIGANTES Y CAEZUDOS AGUA, AZUCARILLOS Y AGUARDIENTE. Es despatxa a Compadrida.

TEATRE BARCELONA

COMPANIA DE COMEDIA
CARME DIAZ

Avui, divendres, tarda,
dos quarts de sis. La co-
mèdia en tres actes, de Ja-
cinto Benavente,

CAMPO DE ARMIO

Nit, a un quart d'onze.
La joguina còmica moder-
nista, en tres actes, d'Enric
Suárez de Deza,

TRES ERAN TRES

Demà, dissabte, tarda:
Marquillo Terremoto. —
Nit: Tres eran tres.

CIRC BARCELONES

T. 13595. Demà, tarda, 4:30; nit, 9:30:
MIS VENTUS, gossos i gats ensenyats;
SA PERDÓ, peristita; MARUJA
AMARANTO, ballarina; FAUST; TERESA
MARZANO, cançonista. Formació en es-
cena: "Corazón de España"

CINEMES

COLISEVM

Avui, tarda, sessió de 4 a 8, re-
petit-se el programa. Nit, a les 10:
Revista sonora Paramount
DANZA DE LOS ESPECTROS
(Dibujos sonors)

SALGA DE LA COCINA
per Robert Rey, Empan Miguel An-
gel i Miguel Lligero.
(Comèdia musical Paramount)

CINEMA PARIS

TARDA, 4:30 - NIT, 9:45:
Actualització Gaumont: Exit d'En-
rique Serrano en LA INCORRE-
GIBLE; MECANOGRÀFIA IDEAL (di-
bujos); el sensacional triomf de
Gerda Maurus i Gustav Frolich, en
ALTA TRAFICION
Es despatxa a la taquilla per a
la sessió numerada de diumenge,
a les 6 de la tarda.

Cine Principal Palace

(Aparell Western Electric)
Diumenge, matinal d'11 a 1. Avui,
gratificació programa, tot en espanyol.
Sessió continua des de 2/4 de 3:
AUNQUE PAREZCA MENTIRA (co-
loms); Revisita: EL DETECTIVE (di-
bujos); PARLEZ-VOUS, comèdia,
xapurrejada en espanyol, i el gran
drama, adaptació de l'obra de Tol-
stoi, RESURRECCION, en espanyol,
per Lupe Vélez i Lluís Alonso.

Fantasio

CINEMA SELECTE

Tel. 78218. Avui, tarda, de 4 a 8,
repetit-se el programa, i nit a
les 10: Actualització: LA CAMPE-
ÑA (comèdia); BRONCA EN EL TE-
JADO (dibujos); darrer dia de la
interessant pel·lícula de gran èxit
EL REY DE PARIS
parlada en francès, amb títols en
espanyol, interpretada per Ivan Pe-
trovich i Mary Glory. Demà: es-
trena de la super-producció:
EL PREMIO DE BELLEZA
per Louise Brooks i George Chaffin.
Es despatxa a la taquilla i al Cen-
tro de Jocallista, per a la sessió
especial numerada de diumenge, a
les 6 de la tarda.

CINEMA URQUINAONA

Tel. 35657
Avui, tarda, a les 6. Nit, 10:30:
AUNQUE PAREZCA MENTIRA
(visió de coses extraordinàries)
LA MARINA
(dibujos sonors)
pel conillet Blai

La tan esperada producció, par-
lada en espanyol, que ha intruït
tot Barcelona:

DRACULA

Superba creació de Carlos Vi-
llarías, Pau Alvaraz Rubio i Lupita
Tovar.

TOT UN PROGRAMA UNIVERSAL

IMPORTANT:
Donada l'indole de la pel·lícula,
l'empresa prega a les persones in-
pressionables que s'abstinguin d'as-
sistir a la projecció.

PREUS CORRENTS

ROSSELLO CINEMA

Entre Pas. 4. Gràcia i R. de Catalunya
Tel. 70110. Aparell sonor Escollon
Avui, tarda i nit:
Comèdia - Dibujos sonors
EL ULTIMO DE LOS WOLFF (sonora)
EL HOMBRE DE LA MELODIA (sonora)
("Renacimiento Film")

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217. Tel. 50018
Cinema sonor - Aparell "Fonofilm"
Avui: Comèdia i Dibujos sonors;
NUENDO ANTE EL AMOR, per Jene
Jugo; IDILIO EN LA NIEVE i el
film sonor, totalment parlat i cantat en
espanyol, per José Mejías.

LADRON DE AMOR

TRIOMF, MARINA I NOU

Programa per a avui:
EL PAVO REAL, sonora (només als
Triomf i Marina); TRES DE CAVALLE-
RIA, sonora (només al Nou).
Completaran el programa les cintes
mudes: EL FINAL DE UN DRAMA;
COMPETENCIA DE NOVIO; LA MEDA-
LLA DEL PORTERO (comèdia).

CATALUNYA - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, a les 5 de la tarda, i a les 10 de la nit: La pel·lícula còmica, PRONTO... UN MA-
RIDO; Atracció sonora Cines; Noticiari Fox; BATALLA MUSICAL, dibujos, i AL COMPAS DE 3/4,
sonora, per Walter Jansen, Irene Eisinger i Greil Thelmer. - Es faciliten auriculars especials.
FEMINA - PROGRAMA SONOR M. G. M. - Aparell Western Electric
Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Noticiari Metrophone; la cinta còmica PASTILLAS PARA LA
TOS, comèdia sincronitzada, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i la cinta sonora M.G.M., LE SPECTRE
VERT, dialogada en francès, per André Luguet i Jette Goudal, amb títols en espanyol.

KURSAAL - PROGRAMA SONOR - Aparell Tobis Klangfilm

CAPITOL - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric
Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Les cintes sonores dels Artistes Associats: ELLA SE VA
A LA GUERRA, per Eleanor Boardman i Edmund Burns, i NOCHES DE NEW-YORK, per Norma
Talmadge i Lluís Alonso.

CATALUNYA - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, a les 5 de la tarda, i a les 10 de la nit: La pel·lícula còmica, PRONTO... UN MA-
RIDO; Atracció sonora Cines; Noticiari Fox; BATALLA MUSICAL, dibujos, i AL COMPAS DE 3/4,
sonora, per Walter Jansen, Irene Eisinger i Greil Thelmer. - Es faciliten auriculars especials.
FEMINA - PROGRAMA SONOR M. G. M. - Aparell Western Electric
Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Noticiari Metrophone; la cinta còmica PASTILLAS PARA LA
TOS, comèdia sincronitzada, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i la cinta sonora M.G.M., LE SPECTRE
VERT, dialogada en francès, per André Luguet i Jette Goudal, amb títols en espanyol.

KURSAAL - PROGRAMA SONOR - Aparell Tobis Klangfilm

CAPITOL - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Les cintes sonores dels Artistes Associats: ELLA SE VA
A LA GUERRA, per Eleanor Boardman i Edmund Burns, i NOCHES DE NEW-YORK, per Norma
Talmadge i Lluís Alonso.

CATALUNYA - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, a les 5 de la tarda, i a les 10 de la nit: La pel·lícula còmica, PRONTO... UN MA-
RIDO; Atracció sonora Cines; Noticiari Fox; BATALLA MUSICAL, dibujos, i AL COMPAS DE 3/4,
sonora, per Walter Jansen, Irene Eisinger i Greil Thelmer. - Es faciliten auriculars especials.
FEMINA - PROGRAMA SONOR M. G. M. - Aparell Western Electric
Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Noticiari Metrophone; la cinta còmica PASTILLAS PARA LA
TOS, comèdia sincronitzada, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i la cinta sonora M.G.M., LE SPECTRE
VERT, dialogada en francès, per André Luguet i Jette Goudal, amb títols en espanyol.

KURSAAL - PROGRAMA SONOR - Aparell Tobis Klangfilm

CAPITOL - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Les cintes sonores dels Artistes Associats: ELLA SE VA
A LA GUERRA, per Eleanor Boardman i Edmund Burns, i NOCHES DE NEW-YORK, per Norma
Talmadge i Lluís Alonso.

CATALUNYA - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, a les 5 de la tarda, i a les 10 de la nit: La pel·lícula còmica, PRONTO... UN MA-
RIDO; Atracció sonora Cines; Noticiari Fox; BATALLA MUSICAL, dibujos, i AL COMPAS DE 3/4,
sonora, per Walter Jansen, Irene Eisinger i Greil Thelmer. - Es faciliten auriculars especials.
FEMINA - PROGRAMA SONOR M. G. M. - Aparell Western Electric
Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Noticiari Metrophone; la cinta còmica PASTILLAS PARA LA
TOS, comèdia sincronitzada, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i la cinta sonora M.G.M., LE SPECTRE
VERT, dialogada en francès, per André Luguet i Jette Goudal, amb títols en espanyol.

KURSAAL - PROGRAMA SONOR - Aparell Tobis Klangfilm

CAPITOL - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Les cintes sonores dels Artistes Associats: ELLA SE VA
A LA GUERRA, per Eleanor Boardman i Edmund Burns, i NOCHES DE NEW-YORK, per Norma
Talmadge i Lluís Alonso.

CATALUNYA - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, a les 5 de la tarda, i a les 10 de la nit: La pel·lícula còmica, PRONTO... UN MA-
RIDO; Atracció sonora Cines; Noticiari Fox; BATALLA MUSICAL, dibujos, i AL COMPAS DE 3/4,
sonora, per Walter Jansen, Irene Eisinger i Greil Thelmer. - Es faciliten auriculars especials.
FEMINA - PROGRAMA SONOR M. G. M. - Aparell Western Electric
Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Noticiari Metrophone; la cinta còmica PASTILLAS PARA LA
TOS, comèdia sincronitzada, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i la cinta sonora M.G.M., LE SPECTRE
VERT, dialogada en francès, per André Luguet i Jette Goudal, amb títols en espanyol.

KURSAAL - PROGRAMA SONOR - Aparell Tobis Klangfilm

CAPITOL - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Les cintes sonores dels Artistes Associats: ELLA SE VA
A LA GUERRA, per Eleanor Boardman i Edmund Burns, i NOCHES DE NEW-YORK, per Norma
Talmadge i Lluís Alonso.

CATALUNYA - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, a les 5 de la tarda, i a les 10 de la nit: La pel·lícula còmica, PRONTO... UN MA-
RIDO; Atracció sonora Cines; Noticiari Fox; BATALLA MUSICAL, dibujos, i AL COMPAS DE 3/4,
sonora, per Walter Jansen, Irene Eisinger i Greil Thelmer. - Es faciliten auriculars especials.
FEMINA - PROGRAMA SONOR M. G. M. - Aparell Western Electric
Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Noticiari Metrophone; la cinta còmica PASTILLAS PARA LA
TOS, comèdia sincronitzada, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i la cinta sonora M.G.M., LE SPECTRE
VERT, dialogada en francès, per André Luguet i Jette Goudal, amb títols en espanyol.

KURSAAL - PROGRAMA SONOR - Aparell Tobis Klangfilm

CAPITOL - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Les cintes sonores dels Artistes Associats: ELLA SE VA
A LA GUERRA, per Eleanor Boardman i Edmund Burns, i NOCHES DE NEW-YORK, per Norma
Talmadge i Lluís Alonso.

CATALUNYA - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Avui, a les 5 de la tarda, i a les 10 de la nit: La pel·lícula còmica, PRONTO... UN MA-
RIDO; Atracció sonora Cines; Noticiari Fox; BATALLA MUSICAL, dibujos, i AL COMPAS DE 3/4,
sonora, per Walter Jansen, Irene Eisinger i Greil Thelmer. - Es faciliten auriculars especials.
FEMINA - PROGRAMA SONOR M. G. M. - Aparell Western Electric
Avui, tarda de 4 a 8 i mitja a les 10: Noticiari Metrophone; la cinta còmica PASTILLAS PARA LA
TOS, comèdia sincronitzada, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i la cinta sonora M.G.M., LE SPECTRE
VERT, dialogada en francès, per André Luguet i Jette Goudal, amb títols en espanyol.

KURSAAL - PROGRAMA SONOR - Aparell Tobis Klangfilm

CAPITOL - PROGRAMA SONOR - Aparell Western Electric

Casa Provincial de Caritat

SERVEI PUBLIC DE POMPE FUNEBRES

Direcció i Oficines: EDIFICI DE LA CASA PROVINCIAL DE CARITAT, Torre Amat, núm. 8.
Tel. 16524 - 16525 - 16526

SUBCENTRALES: Carrer del Clot, núm. 30. Tel. 50401

Carrer de la Creu Coberta, núm. 91. Tel. 33761

SUCURSALS: Carrer St. Andreu, núm. 221. Tel. 51051

Piça del Centre, número 4. Tel. 33671

Passeig del Triomf, número 17. Tel. 52012

Carrer de Sarrià, número 72. Tel. 73622

BADALONA: Retal, número 110. Tel. 57 - B.

HOSPITALET: Control: Laureà Miró, va. Tel. 38 - M.

Susurales: Pl. i Margall, 100. Tel. 31220

Progrés, número 58. Tel. 31227

STA. COLOMA DE GRAMENET: Anselm Olavé, número 13

CHILE CINEMA

Aparell Western Electric
Passeig St. Joan (cantant Rosalia)

Diumenge, matinal d'11 a 1.

Sessió continua des de 2/4 de 4.

Noticiari Fox; CON UNA MUJER ME

ASTA (muda); DESCONCERTO

MATRIMONIAL (comèdia), en espanyol;

EN EL POLO SUR (dibujos);

i la maravillosa fantasia de l'es-

devenidor, 1930 (marca Fox).

Diumenge: EL VALIENTE.

CONCERTS

ORQUESTA SINFONICA

DE MADRID

Quatre grans Concerts

Queda obert l'abonament

Gran Teatre Espanyol

Avui, dia 5, a les 10 de la nit:

Festival de música letona

Gran orquestra formada per 35 em-

pleonats professors. Director: A. Vihla.

La més gran manifestació artística dels

festivals celebrats fins avui al

GRAN CAPE ESPANYOL

Primeres audicions a Espanya.

Patrocinat i amb l'assistència del se-

nyor Consol.

El concert serà radiat a la terrassa

i per la Radio Barcelona.

CASES NOVES ESTIL MODERN

tot confort, calefacció, termo, bany, dutxa, ascensor, persianes enrollables, etc., decoració refinada, SOL TOT EL DIA,
aire i llum, en un dels millors indrets de la ciutat: BALNEUS, 178 i 180, TOCA NT LA DIAGONAL, pises per calmar,
SOLT ECONOMICS en relació lloc i categoria, quatre dormitoris, sala, menjador, rebedor, etc. DE 42 A 48 dimes.
Fiscs baixos, amb terrat-jardí, 30 DE, Botiques semi-fonides, molt cures, AMB HABITACIO, per a comerç detall, 36 DE.
El número 180, habitacions molt espaioses, augment i 1/2 de pta; disponibles 11 de juny

ESPORTS DIVERSOS

IV CAMPIONAT DEL

MON DE BILLAR

A 3 BANDES

ORGANITZAT PER LA

Federació Espanyola

d'Aficionats al Billar

EN EL LOCAL DEL

Billar Club Barcelona

Corta, 595 (baixos Coliseum).

AVUI, DIVENDRES,

a les 6 de la tarda.

FINAL DEL CAMPIONAT DEL MON

AMB EL PARTIT

SOUSA - MIRO

11 PIANO 11

llocur, des de posicions

al mas. C. BEGER

BRUC, 75

8

MARICEL-PARK

Exercici sensacional dels

MIRANOS BROTHERS

Totes les atraccions

El millor GOLF MINIATURA a l'aire llure

Temperatura deliciosa - Vista única

SEMAMBU

NA

LOT

EL VOLIU DISPOSAR

A TOT ARREU DE

LLUM ELECTRICA

CLARA I POTENT

SENE CAP

PERILL

DE

FOC

LOT

LOT

RESTAURANT

DEL CREDIT

Abonaments - Coberts - Carta

BANQUETS

PTOR. CREDIT, 5 i 7 - TELEF. 10101

(al mateix carrer de Ferran)

PETITS ANUNCIS

CLASSIFICATS

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL

Vicio urinaris. - Defectes sexuals. -

606. - Anàlisi de sang. - POLICLINICA

Paré Pijon. - Rambla de Capa-

leia, n.º 11, 1. (secció de la Sastreia).

ES DESITGEN

un milió i mig de pams de terreny, pre-

ferible vici de St. Andreu. - Oferiments:

St. Andreu, 14, 2. 1.º - Tracte directe.

BALLS MODERNS

Ensenyament en 3 lliçons,

per distingides professors

Sepúlveda, 187, publ. 2.º

Tel. 33310

SUBSCRIBIU-VOS A

LA PUBLICITAT

ELS AVORRITS DE SA

BLENORRAGIA

creient-la Incurable

Recorreu a les antigues i segures

Especialitats Paradell Assall 28

"Ortopèdia Moderna"

Pill de B. Carcassona

TALLER I DESPATX

ESCUDELLERS BLANCS, 8 - Tel. 10916

BRAGUERS REGULADORS

per a la retenció absoluta de la trencadura

Faixes de totes menses

Faixa cotilla abdominal Models moderns

COTILLES ORTOPEDIQUES

per a guarir o corregir les desviacions

de l'esquena

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

Casa fundada en 1875